

(პირველი გვერდიდან)

მივსალმები გაერთიანებული ერების გადამწყვეტილებას გენერალური ასამბლეის ჩატარების შესახებ ამ ნამდვილად გლობალური პანდემიის პირობებში. სხდომის ჩატარებისგან თავის შეკავების ნაცვლად, ყველამ გადაცნობიერეთ, რომ უსაფრთხო და პასუხისმგებელიანი შეკრება ახლა უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ოდესმე ყოფილა.

ამ შეხვედრის მნიშვნელობა უდავოდ დიდია. სამყარო კვლავ შეუპოვრად იბრძვის ახალი კორონავირუსის წინააღმდეგ, რომელმაც შეარყია მსოფლიო, არ დაინდო ეკონომიკა და ადამიანთა სიცოცხლე.

ძალისხმევას არ ვიშურებთ პანდემიიდან უკეთეს მდგომარეობაში გამოსვლისთვის ერთობის ახლებური გააზრებით, მაგრამ უნდა გავერთიანდეთ მსოფლიოს საჭიროებათა დასაკმაყოფილებლად.

საქართველო დიდად მადლობელია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის, ევროკავშირის, ჩინეთის, ისევე როგორც ვაქცინების მწარმოებლებისადმი, რომლებმაც მოგვანოდეს მარაგები ქართველი ხალხის ჯანმრთელობის დასაცავად.

საერთო მიზნისთვის მუშაობის გზით დავასრულებთ პანდემიას და დავუბრუნდებით მთელი მსოფლიოსთვის უკეთესი, ნათელი მომავლის შენებას.

თქვენს წინაშე ვდგავარ და წარმოვადგენ ქვეყანას, რომელსაც სრული მზაობა და რწმენა გააჩნია; ქვეყანას, რომელიც ოპტიმისტი, მაგრამ მომავალს ყოველთვის პრაგმატული ღონისძიებების პრიზმაში უყურებს.

ვამაყობ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში საქართველოს წევრობით და იმ საქმით, რომელსაც გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია ასრულებს კაცობრიობისთვის. ასევე ვამაყობ ჩემი ქვეყნით და მმართველი პარტია „ქართული ოცნების“ მიერ გაკეთებული საქმით უფრო ძლიერი დემოკრატიის, მეტად ძლიერი ეკონომიკისა და ჩვენი ხალხის ნათელი მომავლის უზრუნველსაყოფად.

სამომავლო განვითარებისთვის საჭირო ცვლილებების განხორციელების უზრუნველსაყოფად ჩემს მთავრობას განვითარების გეგმა, დეტალური ხედვა აქვს გაწერილი 2030 წლამდე, რაც იდეალურად შეესაბამება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის 2030 წლამდე განვირდღის წესრიგს.

ჩვენ ვეძებრობით მდგრადი განვითარების, ნებისმიერი ადამიანის უფლებების დაცვის, მეტი ეკონომიკური სამართლიანობისა და გამძლეობის იდეას; ვემხრობით ასევე გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის არსის გამოცოცხლებას. ბევრ სხვა მისწრაფებასთან ერთად, ეს იდეები საერთო აქვთ საქართველოსა და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას.

თანამშრომლობის კენ მოწოდება ჯეროვნად ეხმიანება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივნის ანგარიშს საერთო დღის წესრიგის შესახებ, რომელშიც განვირდღია საერთაშორისო თანამშრომლობისა და მრავალმხრივობის იდეის გამოცოცხლების ამბიციური გეგმა.

მიმაჩნია, რომ ამ გენერალურმა ასამბლეამ უნდა იმუშაოს ამ რეკომენდაციებზე მიზანსწრაფული და არსებითი გზით.

დავუბრუნდები ჩემი ქვეყნის თმატიკას და ვიტყვი, რომ ქართული ოცნებები ხდება. სამომავლო მისწრაფებებზე ბევრად მეტი გვაქვს და დღეს ისეთი შედეგებისთვის ვიღვნი, რასაც ჩვენი ხალხი საჭიროებს.

ახალი კორონავირუსის მიზეზით გამონეული ღრმა ჩავარდნების მიუხედავად, ჩვენი ეკონომიკა ჯანსაღდება, ეკონომიკური ზრდა სახეზეა, სამუშაო ადგილები იქმნება და კვლავ ერთ-ერთი წამყვანი ტურისტული დანიშნულების ცენტრი ვართ მსოფლიოში.

მსოფლიო განაგრძობს ჩვენი დემოკ-

ირაკლი ლარიგაშვილი თურქეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტ რეჯეფ თაიფ ერდოღანთან შეხვედრისას

ნაბიჯი უკეთესი მომავლისკენ!

რატიული, ეკონომიკური, ფინანსური და საკანონმდებლო რეფორმების აღიარებას.

რამდენიმე მნიშვნელოვანი რეიტინგი ცხადყოფს, რომ საქართველომ თვალსაჩინო წინსვლას მიაღწია, რეგიონში ერთ-ერთ წამყვან ქვეყნად რომ ქცეულიყო და ძლიერი ეკონომიკური განვითარება ჰქონოდა.

მსოფლიო ბანკის თანახმად, საქართველო მე-7 ადგილს იკავებს 190 ქვეყანას შორის ბიზნესის კეთების სიმარტივის მიხედვით;

ეკონომიკური თავისუფლების საზომით, „ჰერიტიჯის ფონდის“ ინდექსში საქართველოს მე-12 ადგილი უკავია 184 ქვეყანას შორის;

„ფრეიზერის ინსტიტუტის“ მიერ გამოქვეყნებული მსოფლიოს ეკონომიკური

თხოვების უზრუნველყოფის საქმეში, თან ჩვენი მოკავშირეების გვერდით ვიბრძოდით მსოფლიოში ტერორიზმისა და ორგანიზებული დანაშაულის წინააღმდეგ.

ასე მოხდა ავღანეთში, სადაც 32 მამაცი ჯარისკაცი დაიღუპა, ხოლო ბევრი სხვა დაიჭრა და დაშავდა თავისუფლებისა და მშვიდობისთვის ბრძოლაში.

ახლახან ტრანსპორტირებისა და ლოჯისტიკის ცენტრი შექმენით ავღანეთიდან ევაკუირებული ათასობით ადამიანისთვის და ხელი შეუწყო 60-ზე მეტი ავიარების შესრულებას, თან მრავალი გლობალური არასამთავრობო ორგანიზაციისა და საერთაშორისო საფინანსო ინსტიტუტის თანამშრომელი მივიღეთ დროებით საქართველოდან მუშაობის გასაგრძელებლად.

ეს ქმედებები ცხადყოფს ჩვენი პარტნიორებიდან მომდინარე თანამშრომლობის თხოვნას როგორც ვსაუბრობთ და რა შედეგი მოაქვს ერთად მუშაობას.

მიმდინარე წლის ზაფხულში ამერიკელ პარტნიორებთან ერთად საქართველომ საფუძველი შეუქმნა აზერბაიჯანის მიერ 15 დავალებული სომეხი პირის გათავისუფლებას. ამავდროულად, სომხეთმა აზერბაიჯანს დანაშაული ტერიტორიების რუკები გაუზიარა.

ჩვენი მიზანი ყოველთვის იყო საერთო მიზნებისკენ მიმავალი საერთო საქმისთვის ყველაფრის გაკეთება რაც ჩვენს საქმეობლობებშია.

ყვალა ჩვენ ნისვლას ერთი მარტივი მიზანი აქვს: ევროპული და ევრო-ატლანტიკური ინტეგრაცია. ვერ დავისვენებთ, სანამ ევროკავშირისა და ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის წევრობას არ მივაღწევთ.

ეს იმას ნიშნავს, რომ გავაგრძელებთ ჩვენი დემოკრატიისა და ეკონომიკის ყვალა ასაპტის რეფორმირებასა და მოდერნიზებას უმაღლესი გლობალური სტანდარტების მიღწევამდე.

ევროპული და ევროატლანტიკური სტრუქტურებისკენ მიმავალი გზა სახლში დაბრუნებას ნიშნავს, რადგან ეს ცივილიზაციური არჩევანია და მას ჩვენი მოსახლეობის აბსოლუტური უმრავლესობა ერთხმად უჭერს მხარს.

ჩვენი ისტორიული გადამწყვეტილებაა გავერთიანდეთ ევროპულ და ევრო-ატლანტიკურ ოჯახში და ეს ძირეული პრინციპი განსაზღვრავს საქართველოს საგარეო პოლიტიკას. განსაკუთრებით 2012 წლის შემდეგ საქართველომ დიდი ნაბიჯები გადადგა დემოკრატიის, ადამიანის უფლებებისა და სამართლის უზენაესობის

დანინაურების მიმართულებით. ეს ფუძემდებლური ფასეულობები საერთო გვაქვს ევროპულ ინსტიტუტებთან.

ყოველისმომცველი სამოქმედო გეგმა გვაქვს მომზადებული, რომელშიც მრავლად არის ისეთი ინიციატივები და რეფორმები, რომლებიც 2024 წლისთვის ევროკავშირში წევრობაზე განაცხადის წარდგენას უზრუნველყოფს.

ამისათვის, მადლობა მინდა გადავუხადო ჩვენს ევროპულ და საერთაშორისო პარტნიორებს, რომლებმაც ძლიერი და მტკიცე მხარდაჭერა აღმოგვიჩინეს მთელი ამ წლების განმავლობაში.

2012 წლიდან მოყოლებული დემოკრატიული არჩევნები 6-ჯერ ჩავატარეთ საქართველოში და ყოველი მათგანი საერთაშორისო დამკვირვებლებს მიერ თავისუფალ და სამართლიან არჩევნებად იქნა მიჩნეული. პრინციპში, რამდენიმე დღეში კიდევ ერთი თავისუფალი, სამართლიანი და დემოკრატიული მუნიციპალური არჩევნები გველის მთელი ქვეყნის მასშტაბით.

აქ, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში ჩვენი ბოლო შეხვედრის შემდეგ, დემოკრატიული წეს-წყობილებები მთელი მსოფლიოს მასშტაბით მოექცა წნეხის ქვეშ, ხოლო ზოგ შემთხვევაში შეტევის წინაშე. ირაციონალური და მე ვიტყვი, ბნელი ძალები ამუშავდნენ, რასაც ხშირად გარე დივერსანტები ეხმარებოდნენ და ავღანიანებდნენ. მათ წყაროს მნიშვნელობა არა აქვს – ჩვენ დემოკრატიულ გზაზე უნდა დავრჩეთ. არჩევნები ხშირად ვნებებისა და მძიმე ბრძოლების ადგილად იქცევა; ემოციებიც მატულობს.

თუმცა, როცა არჩევნები თავისუფალი და სამართლიანია, გამარჯვებულებს გულმონყალება მართებთ, ხოლო დამარცხებულებს – ხალხის ნების დამორჩილება.

თუ ვერ ვირწმუნებთ არჩევნების არსს, თავად დემოკრატია აღმოჩნდება საფრთხის ქვეშ.

ამიტომ, დღეს დემოკრატიის, ნისვლის, თავისუფალი და სამართლიანი არჩევნების ყველა აქ შეკრებილ ქომავს მოგინოდებთ, რომ მთელი გულით მიიღოთ მონაწილეობა თქვენს პოლიტიკურ სისტემაში. როდესაც ვნებები დაცხრება და გამარჯვებული გამოცხადდება, პატივი ვცეთ ხალხის ნებას, დავივიწყოთ განსხვავებები და ჩვენი ქვეყანა წინ წავიყვანოთ.

დემოკრატიის გამომწვევა მსოფლიო ჩვენ არ გვიხება. საბარტომეოში გავს მივაღწევთ, თუხა გავს რამე დარჩა განსაკუთრებით. ჩვენი უპირველესი და უმთავრესი ამოცანა მტკიცე სამშაუო აღმშენებლის შექმნა. ამავდროულად, ერთბაშად უნდა

საბარტომეოს პრემიერ-მინისტრი კირილ რუსაკოვს მიმლოცხვითა და შეხვედრისას

თავისუფლების რეიტინგის თანახმად, საქართველო მე-5 ადგილზეა 165 ქვეყანას შორის. აქ ბოლო ერთი წლის განმავლობაში 3 საფეხურით დავწინაურდით.

ასევე მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ დიდი ნისვლა გვაქვს ანტიკორუფციული ზომების განხორციელების, პრესის თავისუფლებისა და ადამიანის უფლებების მიმართულებით.

კვირის დასაწყისში შევიტყვეთ შეერთებული შტატების პრეზიდენტ ჯოზეფ ბაიდენის მოწოდების შესახებ – გლობალური თანამშრომლობა გაიზარდოს ყველაზე მსხვილი გამოწვევების დასაძლევად. საქართველოში არა მხოლოდ ვიზიარებთ ამ პოზიციას, არამედ ყოველთვის ვიყავით და ვიქნებით მზად სხვისთვის დახმარების აღმოსაჩენად.

შეიძლება პატარა ქვეყანა ვიყოთ, მაგრამ ყოველთვის გაცილებით დიდი წვლილი შეგვქონდა საერთაშორისო უსაფრ-

დავრჩეთ განათლებასა და ინფრასტრუქტურაში ინვესტირების იდეისადმი; აღმოვაჩინოთ სიღარიბე; გავაქმიროთ ჯანდაცვის სისტემა და მოვახდინოთ ჩვენი საპარლამენტო, მოსახლეობის სფეროში და სოფლის მეურნეობის სექტორების რევიზია.

როგორც განვმარტე, საქართველო აღმასვლას აგრძელებს. ჩვენ სწორ გზაზე ვდგავართ. ვძლევთ ახალ კორონავირუსს და გრძელვადიანი გეგმის შესრულებას შევუდგებით დემოკრატიის, ეკონომიკისა და საზოგადოების გასაძლიერებლად. თუმცა, დღეს ყველას მოგმართავთ თხოვნით — დავასრულოთ რუსეთის მიერ საქართველოს სუვერენული მიწების უკანონო ოკუპაცია.

რუსეთს არა მხოლოდ საქართველოს ტერიტორიის 20% აქვს ოკუპირებული, არამედ ის აქტიურად ცდილობს, ძირი გამოუთხაროს ევროპულ და ევროატლანტიკურ ოჯახში ჩვენი განვითარების ეროვნულ მიზნადაც.

ქვეყნის მთლიანი შიდა პროდუქტის იდეისადმი ჩვენი ქვეყნის ერთგულებას წინ ვერაფერი დაუდგება და ვერც გარე ძალები შეაფერხებს, თუმცა ჩვენი მრავალნაბრძოლი თავისუფლება ყოველდღე ექცევა გამოწვევების ქვეშ.

ჩვენივე მიზანზე აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონებში ვხდებით ჰუმანიტარული კრიზისის მომსწრე, რომელზეც პასუხისმგებლობა მხოლოდ ოკუპანტ ძალებს აკისრია.

წელს ადამიანის უფლებების ევროპული სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილებით, რუსეთის ფედერაცია იქნა მიჩნეული საქართველოს ამ ორი რე-

ახალგაზრდა თაობის წევრმა მსოფლიო კლასის განათლებაზე, უმაღლესი დონის ინფრასტრუქტურა და აყვავებული ბიზნესი.

აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონებშიც იგივე შესაძლებლობები და განვითარების პერსპექტივები გვინდა არსებობდეს; ახალგაზრდებისთვის კეთილდღეობა გვინდა.

სწორედ ამ მიზეზით შევიმუშავეთ სამშვიდობო ინიციატივა „ნაბიჯი უკეთესი მომავლისკენ“, რომელიც აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონებში ხალხს გაუშვებებს ცხოვრების დონეს.

გვნამს, რომ მხოლოდ მდგრადი მშვიდობითა და უსაფრთხოებით მიეცემა უკეთესი მომავლის იმედი ჩვენს მოქალაქეებს. სწორედ მშვიდობისა და სტაბილურობის პირობებში იწყებს ეკონომიკა აყვავებას, ხოლო ჩვენი ხალხი კეთილდღეობაში თანაცხოვრებას.

სწორედ ამიტომ მინდა მივმართო ჩვენს აფხაზ და ოს ძმებსა და დებს: ჩვენი ნამდვილი ძალა თანამშრომლობაა და ერთობაშია, რის გამოც ჩვენს მტრებს უნდა ჩვენი გამოვიჯენა და დაშორება.

ჩვენ საერთო ისტორია გვაქვს და ერთი სამშობლოს — საქართველოს — ნაწილი ვართ. ამიტომ ერთად უნდა განვსაზღვროთ ჩვენი საერთო მომავალიც. ერთად და მშვიდობიანად უნდა ვაშენოთ ჩვენი ქვეყანა, რათა ის ქვეყნისადმი დემოკრატიულ, აყვავებულ და მომავალზე ორიენტირებულ, ევროპულ საზოგადოებად იქცეს.

გეოპოლიტიკური თვალსაზრისით, შავი ზღვის რეგიონის მნიშვნელობა ბევრად იზრდება. საქაღარა დაფაზე დინამიური ასპარეზობის მოწინავე ხაზზეა შავი ზღვა. ეს არის კონფლიქტების მართვის მიკროსამყარო: მე ვიტყვი, თუ მშვიდობა და სტაბილურობა აქ შენარჩუნდება, სხვაგანაც გახდება შესაძლებელი იგივე შედეგის მიღება.

ამიტომ, ჩვენი მიზანია მშვიდობისა და სტაბილურობის უზრუნველყოფა მთელ რეგიონში. სამხრეთ კავკასიაში გთავაზობთ „სამეზობლოს მშვიდობიანი ინიციატივას“ ჩვენი რეგიონის სტაბილურობის ხელშესაწყობად.

ეს ფორმატი დიალოგსა და რწმენის შექმნას დაეხმარება და საერთო ინტერესების მქონე რეგიონალურ საკითხებზე პრაქტიკულ გადაწყვეტას მოახდენს ჩვენს ამერიკულ და ევროპულ პარტნიორებთან ერთად.

საქართველო მზადაა, თბილისში უმასპინძლოს საერთაშორისო შეხვედრას, სადაც განხილული იქნება ჩვენი მშვიდობიანი კეთილმეზობლური ინიციატივის პერსპექტივები, რომელშიც ჩართვებიან ჩვენი სამხრეთკავკასიელი მეზობლები, ჩვენი ძმები და საერთაშორისო პარტნიორები.

მოდით, პატარა ნაბიჯებით დავიწყოთ ნდობის შენება და შემდეგ გადავიდეთ სხვა რეგიონალური და გლობალური საკითხების გადაჭრაზე.

მდგრადი მშვიდობა და საერთო სტრატეგიული პერსპექტივა სამხრეთ კავკასიაში სარგებელს მოუტანს მთელი შავი ზღვის რეგიონს და სტაბილურობას უზრუნველყოფს ფართო ევროპული უსაფრთხოების არქიტექტურისთვისაც.

* * *
ქმირფასო მებობრამო, მინდა, ჩემი გამოხატვა დავასრულო, რითაც დავინწყ: აქ კოლექტიური საქმის კეთების სულისკვეთებით შევიკრიბეთ.

ახალ კორონავირუსთან ბრძოლისთვის იქნება, თუ ცხოვრების ხარისხის გაუმჯობესების მიზნით განვითარების დასაფინანსებლად ან მშვიდობის შესანარჩუნებლად, კოლექტიური ქმედების საჭიროების ნიშნად, ჩვენ ერთად უნდა ვიმოქმედოთ, რათა ერთად ვიცხოვროთ.

სხვა ალტერნატივა უბრალოდ არ არსებობს.

დარწმუნებული ვარ, რომ ერთად მუშაობით წარმატებულები ვიქნებით. გამადლობთ!

25 ნოემბერი, 2021 წ. ნიუ-იორკი, აშშ.

სივლი მელიაშვილის განცხადებით

მას უყვარს ზუგდიდი, ელარჯი და გეგულო...

მართალი გითხრათ, არ ველოდი, თუ ეს კაცი ასე მალე გაიყვანებოდა და სრულად, ბოლომდე გამოაჩენდა თავის ქვეყნის სახეს, რომელსაც აქამდე მთელი ძალით მალავდა, სახეს პატარა, უზრუნველი, სეზონური, ოჯახში არ შესასვლელი ადამიანისა.

მან წინა დღეს აიღო ამ თვითმხილვის სტარტი „საზოგადოებრივი მაუწყებლის“ სტუდიაში გამართულ თბილისის მერობის კანდიდატურა დებატებში, რომელსაც, სხვათა შორის, პირობითად შეიძლება ეწოდოს ეს მსუბერ სახელი. იქ ნიკა მელიამ, მერობის კანდიდატმა ნაცემოდრობიდან, იმის ნაცვლად, რომ თავისი საარჩევნო პროგრამა წარმოედგინა, თავხედურად, ხეშრულად გალანძღა მერობის ოცნებელი კანდიდატი კახა კალაძე, გალანძღა და სტუდიიდან გაიქცა. ყველაზე მსხვილი ოპოზიციური პარტიის თავმჯდომარის ეს მოულოდნელი, უკადრისი საქციელი იმდენად ამაზრზენი იყო, რომ ტელემყურებელს ენა ჩაუვარდა.

მეორე დღეს ევროკავშირის ოფისთან, ჭაყჭაჭაძის პროსპექტზე ურუნალისტა მთელი დუნდგოს თანდასწრებით მომხდარი ამბავი, რითაც ეს თხრობა დაიწყო, კიდევ უფრო სკანდალური იყო. იმ შენობაში ელჩები პარტიათა წარმომადგენლებს ხვდებოდნენ. „ქართული ოცნების“ თავმჯდომარემ ირაკლი კობახიძემ შეხვედრა დაასრულა და გარეთ ურუნალისტებს უზიარებდა თავის შთაბეჭდილებებს. ამ დროს მას თავს დაესხა ნიკანორ მელია, რომელსაც გადაარეცხილ, უინტელექტო სახეზე უკიდურესი გაბოროტება აღებეჭდვოდა. თბილისის მერობის კანდიდატი მელია, რომელმაც მშვენივრად იცის, რომ მერიას ისევე ვერ ნახავს, როგორც საკუთარ ყურებს, საკომუნენაციოდ მუშტებს იქნევდა და პოლიტიკური მეტოქისკენ იწევდა. ჰაერი გააჯერა მისმა უშვერმა ლანძღვამ.

იმჯერად ურუნალისტებმა იმარჯვეს, შუაში ჩაადგნენ, თორემ ზონზროხა ნიკანორს მასთან შედარებით მოკრძალებული ფიზიკური შესაძლებლობების ირაკლი იქნებ გაეგლიჯა კიდევც.

ერთი სიტყვით, ეს ამ „პარტიული მოღვაწის“ სრული ლუსტრაცია იყო, იყო ნათელი მაგალითი ნაცემოდრობის სიმართლისა და ტაქტიკისა: ლანძღვა-გინება, რქებით მიწოლა, საზოგადოების უზატიყცემულობა. კიდევ ერთხელ, ამჯერად საბოლოოდ დამტკიცდა, რომ მელია პოლიტიკური მოღვაწე კი არა, შპანა, ქუჩის ბიჭია.

გაისხენ, მკითხველო, როდისმე მოგისმენია მისი დალაგებული მსჯელობა, განსჯა, რაიმე ახალი, ნათელი აზრი? და ეს „მოღვაწე“ მხარდამჭერებს აიშენებს, უთუოდ გავიმარჯვებთო, ერთი ნაბიჯი და დაგვრჩა გამარჯვებამდე, მოემზადეთ, ვიქტორიბრიდან ახალ ცხოვრებას ვინწყებთო.

როგორც ცხონებულ პრეზიდენტ შევარდნაძეს უყვარდა თქმა — მეტი არ აგიდგეთ გვერდები! თქვენი გამარჯვება არ გაიშვა!

მთავარი კი ის არის, რომ პარტიის თავმჯდომარეს მხარდამჭერთა იმედი მაინცდამაინც არა აქვს. ამიტომ იმ დღეს ტრიბუნიდან ხმაგაბზარულმა წამოიყვირა, დიდი მადლობა ზუგდიდის მერობის კანდიდატს ანზორ მელიას, რომ ამ ბრძოლაში არ მიმატოვა, მხარში მიდგასო.

ოოო, მოდი და ნუ შენატრებ! დიდი რამ არის მამაშვილობა!

საკუთარ ნაშვილს მგელიც კი იცავს და, რა გასაკვირია ბატონი ანზორი ედგეს მხარში გლახად ატროკებულ შვილს, თორემ ახლა ამ ხანდაზმულ, დამაშვრალ ექიმს ზუგდიდის მერობა კი არა, უთუოდ ბუხარს მიფიცებდა და ფეხების დათბილვა ურჩევნია ყველაფერს. უდავოა ეს. მოვისმინე იმ დღეს მისი ღრმამშინაარსიანი, მოკლე, მაგრამ ყოველისმომცველი საკანდიდატო განცხადება და გული დამეთუთქა: მე მიყვარს ზუგდიდიო. იგულისხმებოდა მე მიყვარს ელარჯი და გეგულო... მოდი და ნუ დაუჭერ მხარს, მოდი და ნუ შეგმურდება ზუგდიდელების!

ისე, ძალიან კი გადაიბალახეს ზუგდიდი ამ ნაცემბა. ჯერ იყო და სააკაშვილმა შეტენა იქ კანდიდატად თავისი ცოლი, ახლა კი უმცროსმა მელიამ უფროსი მელია გაუსია კოლხეთის დედაქალაქს. ვითომ რაო, ზუგდიდი ასე იაფად არის ხელში ჩასაგდები?

მეც არნაკლებ მიყვარს, ანზორს ვეცავა, ზუგდიდიც, ელარჯიც, გეგულოც და დამატებით იქაური ხაჭაპურიც, მაგრამ კანდიდატად კი არ გავქცეულვარ იქ. რომ მოხდეს სასწაული და მართლა აგირჩიონ მერად, რას შერებენ, ანზორჩემო, როგორ დაუძვრები შენი ხნის კაცი ამ სრულიად უცხო და მძიმე საქმეს?

მამაშვილობა დიდებული რამ არის, მაგრამ ყველაფერში კი არ უნდა აპყვე ეშმაკის ცხენზე შემჯდარ ნაშვილს! იმის ნაცვლად, რომ ჭკუა დაგერიგებინა, თვითონაც შემოუჯექი იმ ცხენზე და გააჭენე! აჭენე, აჭენე, თუ ღმერთმა ქნა და არ გადმოგადგოს, ხომ კარგი, თუ გადმოგადგო (და გადმოგადგებს, უთუოდ), მაშინ ხარ ცოდა.

ალექო ასლანიშვილი

ლატვიის რესპუბლიკის პრეზიდენტი ეგილს ლევიტსთან შეხვედრისას

გიონის ოკუპანტად და რეალური კონტროლის მქონედ. სწორედ მას დაეკისრა პასუხისმგებლობა ადამიანის უფლებების დარღვევებზე საქართველოს აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონებში.

დღეს აქედან მოვუწოდებ საერთაშორისო თანამეგობრობას — ერთობლივად ვიმოქმედოთ ოკუპირებულ ტერიტორიებზე საერთაშორისო სამართლის ფუძემდებლური პრინციპების დარღვევებზე რეაგირებით; ერთობლივი ძალისხმევით შევწყოს ხელი ევროკავშირის მედიაციით 2008 წლის აგვისტოში ხელმოწერილ შეთანხმებას ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ.

ძარტული მინა ყოველდღე ექცევა მცოცავი ანაქსისა და ეფ. ბორდარიზაციის ძველ. ეს ბულისხმოს ალა-მინათა ბატონებთან, უკანონო დაკავებას, იმოსვლის თავისუფლების უკანონო შეზღუდვებს და მხოლოდურ ინაზა განათლების უფლების ჩამორთმევას — განსაკუთრებით ბაღის რაიონში. პანდემიის პერიოდში, ახან პრინციპში შეუძლებელი გახდა საგანმანათლებლო დახმარების მიზნით ალაგინათა ევაკუაცია.

ყველა ეს ქმედება უმძიმეს ტვირთად აწევს მავთულხლართების ორივე მხარეს მცხოვრებ მოსახლეობას. ყოველივე ამის მიზეზი კარგად უნდა გვესმოდეს: წინასწარ დაგეგმილი ეთნიკური წმენდა ეთნიკურად ქართველი მოსახლეობის გამოსადევნად. ამას ბოლო უნდა მოეღოს.

ოკუპირებულ ტერიტორიებზე რეალურ ჰუმანიტარულ კრიზისს ვხედავთ. ხოლო აქეთა მხარეს ხდება სასოფლო-სამეურნეო სავარგულების დამუშავება,

ირაკლი კობახიძე: სააკაშვილი დაბრუნებას ვერ გაბედავს, ამის არც შნო აქვს და არც რესურსი!

მისივე სააკაშვილი დაბრუნებას ვერ გაბედავს, ამის არც შნო აქვს და არც რესურსი, — ამის შესახებ „ქართული ოცნების“ თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ განაცხადა.

„ორი სიტყვით გეტყვით, ვერ გაბედავს. მას მიზეზებისა და საბაბების მოძებნა არ გაუჭირდება. შეიძლება, რაღაცას დააბრალოს, რაღაცას არ დააბრალოს. მაგრამ, ორი სიტყვით გეტყვით, ვერ გაბედავს ამის გაკეთებას. ვიცით, რომ მას ამის არც შნო აქვს და არც რესურსი“, — განაცხადა ირაკლი კობახიძემ.

„ნაკოლეონის“ და „სტალინის“ კალაპატის გვერდით „ჯორჯ ვაშინგტონისთვის“ ახალ კალატას ამზადებენ...

24 სექტემბერს მიხეილ სააკაშვილმა ტელეკომპანია „ფორმულას“ ეთერით განცხადება გააკეთა – „თუ ქართველი ხალხი დაუშვებს იმას, რომ ივანიშვილმა, ამ ტულუმ, „ბუნბრედელშიკმა“ გაიტანა ის, რომ ქართული სახელმწიფოს დამფუძნებელი გაუშვა ციხეში, მაშინ ყველაფერის ღირსი ვყოფილვართ. ქართველმა ხალხმა მიიღოს ეს გადაწყვეტილება. მე, არაფრის მეშინია. მე ვვარგავ ჩემ ქვეყანას. ჩვენ ვვარგავთ ჩვენ ქვეყანას და მე მივდივარ ბოლომდე. თუ ქართველი ხალხი მზად არის, მისცეს მას საშუალება, რომ სააკაშვილი გაუშვას ციხეში, კი ბატონო, ქართველმა ხალხმა მიიღოს ეს გადაწყვეტილება, მაგრამ მთავარი კითხვა აქ არის – ერთი კაპიტი არ წამიღია საქართველოდან. ნამდვილად, ყველა ის ბრალდება, რომელიც მე წამიყენეს, თავიდან ბოლომდე ყალბია და ეს ყველა იცის, მათ შორის, ეს ყველაფერი იცანა მათ.

კი ბატონო, არ შერცხვება ყველა იმას, მათ შვილთაშვილებს, ადამიანზე, რომელზეც ჩემს თავზე ლაპარაკი ძნელია, მაგრამ ამერიკის კონგრესში უწოდებენ ჩვენი რეგიონის ჯორჯ ვაშინგტონს, რომ ჩვენ ვიყავით თაობა, რომელმაც ეს ჯორჯ ვაშინგტონი, იმის მაგივრად, რომ მისთვის სადღაც ძეგლი დაედგათ – ჩემს თავზე ძეგლს არ ვითხოვ, მაგრამ მე ვამბობ ფიგურალურად, აიღეს და ჩვეულებრივად ჩაეტყველათ? კი ბატონო, რა პრობლემაა“.

მდაა, ვერაფერს იტყვი. ვერ იტყვი იმ მარტივი მიზეზის გამო, რომ ამ სისულელის სერიოზულად აღქმა და მასზე მსჯელობა შეუძლებელია. ერთადერთი, რაც შეიძლება ითქვას ისაა, რომ წესით საქართველოს რომელიმე ფსიქიატრიულ საავადმყოფოში, „ნაპოლეონისა“ და „სტალინის“ პალატების გვერდით, ახლადგამოჩენილი „ჯორჯ ვაშინგტონისთვის“ ახალი პალატა უნდა მოამზადონ.

სამს უხაროდ, საქართველოში არის ადამიანების გარკვეული რაოდენობა, რომლებიც ადვოკატურაზე უსმენენ ამ ბოძებს და თავიანთი ბელადის მოლოდინში სიყვარულით გასცქერიან ცას.

მათ მხოლოდ ერთი მიზანი აქვთ – საქართველოში არეულობის, დესტრუქციის მოწყობა და ამ ფსიქიკური ავადმყოფის ქვეყნის სათავეში დაბრუნება.

ეს ძალიან კარგად ჩანს წინასწარჩვენო პერიოდში.

ნაციონალურმა მოძრაობამ იმის ნაცვლად, რომ ღირსეული საარჩევნო კამპანია აწარმოოს, ამომრჩევლებს გააგებინოს თავისი ხედვები ადგილობრივი თვითმმართველობის საქმიანობაზე, ისაუბროს ახალი ინიციატივებისა და განსახორციელებელი პროექტების შესახებ, აგრძელებს მოსახლეობაზე ძალადობას (პრინციპში მათ სხვა რამ არც იციან და არც შეუძლიათ).

მათ ზიზლის გავრცელებისა და მოსახლეობის ფსიქიკაზე ძალადობის მიზნით სოციალურ ქსელში 1200-ზე მეტი ყალბი ანგარიში და 150-ზე მეტი ყალბი გვერდი შექმნეს. ამ გვერდებთან და ანგარიშებთან შედარებით ოსტაპ ბენდერის Союз Мечы и Орла ყოვლად უწყინარი ორგანიზაციაა, რომელიც საჭმლისა და გადაადგილების ფულზე ჩალიჩობდა.

ნაცების ფეიკ-არმადა კი თავიანთ ტელევიზიებთან ერთად, საქართველოს მოსახლეობას მუდმივი ტერორის ქვეშ ამყოფებენ.

ხელისუფლება უკვე მიმართავს შესაბამის ზომებს ამ მოძალადეებისა და სიცრუის გამავრცელებელთა წინააღმდეგ. გაგზავნილია შესაბამისი ინფორმაცია ფბ ადმინისტრაციაში.

ასე რომ, ნაცების ყველაზე მსუყე ფეიკი Заграница нам поможет, აღარ მუშაობს.

დარწმუნებული ვარ, რომ ამას თავადაც ხვდებიან და სწორედ ამიტომ აშკარა თავდასხმებს და პროვოკაციებს აღარ ერიდებიან.

იმ ფაქტზე, რაც მელიამ ჩაიდინა ყოველგვარი პოლიტორექტული განცხადებები, შეშფოთება – უი, თვით ევროკავშირის წარმომადგენლობასაც არ მოერიდა, კიდევ ერთხელ ჩამოიხსნა ნილაბი და მსგავსი „ფინ ფამ ფო“ სისულელები სრულიად ზედმეტად მიმანჩნია.

ყველაფერს უნდა დაერქვას თავისი სახელი – როგორც კუთხეში მიმწყდელი ვირთხა მწარდება და ყველაფერზე მიღის, ნაცებიც ეგრე არიან გამწარებულები და მეტი არაფერი დარჩენიათ, მაქსიმალურად გააღიზიანონ ხალხი და ბოლო პროვოკაციაზე წავიდნენ.

5 დღე დარჩა არჩევნებამდე. მათ კარგად იციან, რომ სრული კრახი აქვთ (ახლა არ მიტხარათ, კვლევებით მორა აღვიღო რაინაო!) და ამ მდებრივ გამოსწორებაში გამარჯობა მათი ყველაფერზე მიღია.

მიღიან არა გამარჯვებისთვის, არამედ ზორობისა და დამოუხმანისა ვალდებულებების დასრულების მიზნით.

ის, რაც მათ დგანისში ჩაიდინეს, რასაც რეგიონებში აკეთებენ და რაც დღეს მოხდა, უკვე კარგა ხანია გასცდა არჩევნებს და პირდაპირ კრიმინალს და მოქალაქეების გამოსწავლაში გადაიზარდა.

მათი ბოგინი უნდა დამთავრდეს! უნდა დამთავრდეს, რადგან სანამ ნაცები იქნებიან, ქვეყანას სიმშვიდე არ ეღირება.

პირდაპირ შემიძლია ვთქვა, რომ ამ საშინელებაში ხელისუფლებას ლომის წვლილი მიუძღვის.

ნათქვამია – „ღორის ტილს ფეხზე რომ დაისვამ, თავზე აგაცოცდებო“.

ხელისუფლებამ არა მხოლოდ „ფეხზე დაისვა“, თავადაც კარგა გვარიანად ეხმარება „ჩვენს თავზე აცოცებაში“.

მუდამ გავიმეორებ არაერთხელ ნათქვამს – საქართველოს პარლამენტის მიერ საქართველოს „პატრიოტთა ალიანსის“ ინიციატივის ნაც-რეჟიმის შეფასებაზე რეზოლუციის იღების ჩაგდება, არა დემოკრატიის, არამედ დამნაშავეთათვის დაუსჯელობის განცდის გაძლიერება იყო, ხოლო მელიას, რურუას, უგულავას გათავისუფლება ძალადობისთვის სრული კარტელანის მიცემა.

* * *

ამ რია-რიაში ნაც-მიღიან სრული ინტორი გაუქმთა სამართლებლო პრეპარ-მინისტრის ბაიროს 76-ე სენიზი გამოსვლას.

ირაკლი ღარიბაშვილის გამოსვლიდან ორ უმნიშვნელოვანეს თემას გამოვყავთ:

1. დღეს ყველას მოგმართავთ თხოვნით, დავსრულოთ რუსეთის მიერ საქართველოს სუვერენული მიწების უკანონო ოკუპაცია.
2. საქართველო მზადაა თბილისში უმასპინძლოს საერთაშორისო შეხვედრას, რომელშიც ჩაერთვებიან სამხრეთკავკასიელი მეზობლები და საერთაშორისო პარტნიორები.

ამ ორი პუნქტი პრემიერმა ხაზი გაუსვა იმას, რომ საქართველო ბოლო პერიოდში მნიშვნელოვან საერთაშორისო აქტიურად ჩამოყალიბდა, რომელსაც ხელსწინებდა ჩაერო და მოაგვაროს რეგონ რეგიონში არსებულ კონფლიქტიდან გამომდინარე სხვადასხვა საკითხი, ასევე იყოს რეფორმებისა და ეკონომიკური ზრდის მაგალითი.

სწორედ ამ სტატუსმა განაპირობა საერთაშორისო შეხვედრის გამართვის მასპინძლობაზე განაცხადი, ხოლო საერთაშორისო ტრიბუნლიდან გაკეთებული მიმართვა ოკუპაციის დასრულებაზე დახმარების შესახებ, იყო მიმართვა არა რომელიმე მეთაურის სოფიანი სახელმწიფოს წინააღმდეგ მნიშვნელოვანი, ღირსეული და წინ მიმავალი ქვეყნის განცხადება.

ცხადია, ნაცებს ასეთი საქართველო არ სჭირდებათ და თავიანთ მედიანთან და ენ. არასამთავრობო სექტორთან ერთად, ყველანაირად ხელს უშლიან ქვეყანაში დემოკრატიული პროცესებისა და ნორმალური არჩევნების ჩატარებას.

ის, რომ ენ. ცავლინიანი არასამთავრობო ორგანიზაციების ნამდვილი, დასავლური სამოქალაქო საზოგადოების ნაცვლად, მთლიანად გადასულნი არიან, უხეშად რომ ვთქვა, „მაყუთის შოვნაზე“ და ყოველად უზარო პროექტების „განხორციელებით“ ხელს უწყობენ არა ცივილური, განვითარებული სახელმწიფოს ჩამოყალიბებას, არამედ პირიქით, სახელმწიფოებრიობის მთავარ შემადგენელ ინსტიტუტებზე თავდასხმას, რაც ბუნებრივია, მოსახლეობაში შესაბამის რეაქციას იწვევს.

სწორედ სახელმწიფოს სიმყარის და ნამდვილი დასავლური ცხოვრების წინააღმდეგ მიმართული მათი „მოღვაწეობა“ ამ ტიპის საქართველოს უმთავრესი მტრების, ნაციონალური მოძრაობისა და რუსეთის მოკავშირედ ხდის, რაც ასევე მარტივად ჩანს. მათი „საქმიანობის“ მთავარი მიზანი არა შედეგი, არამედ ის რაპორტია, რომელშიც უტოპური პროექტის ჩავარდნის მიზეზად არა თავიანთი უცოდინრობა და სისულელე იწერება, არამედ სახელწიფო და მისი ინსტიტუტები.

სავსებით დარწმუნებული ვარ, რომ სა-

იამ კარგად იცის მათ მიერ საკონსტიტუციო სასამართლოში შეტანილი სარჩელი, რომლითაც ორგანიზაცია მაჟორიტარული საარჩევნო სისტემის არაკონსტიტუციურად ცნობას ითხოვს, აბსურდულობის გამო არ დაკმაყოფილდება, მაგრამ აუცილებლად გაიგზავნება ცრუ დასმენა, რომელშიც სახელმწიფო იქნება დამნაშავედ გამოცხადებული.

არავინ ითხოვს მათ გაუქმებას, დასჯას და ა.შ. იბურჭალონ თავისთვის. უბრალოდ მათი წრუნუნისთვის ყურადღების მიქცევა მხოლოდ და მხოლოდ დროის დაკარგვაა და ამისთვის ქვეყანას ნამდვილად არ სცალია.

ქალიან მბაბარი სიტყვა „საპარაულოდ“.

იმდინად ყოველსომოცევილი, რომ საპარაულოდ ისეთი მიუკერძოებელი ორგანიზაცია, რომელიც „სამართლიანი არჩევნები“ თამისი საპარაულო „კვლევის“ შედეგების გამოქვეყნების დროს ყველა პუნქტში ახსენებს:

მათ 2021 წლის 31 აგვისტოდან 21 სექტემბრის ჩათვლით, სავარაუდოდ პოლიტიკური ნიშნით ფიზიკური ძალადობის 2 და სავარაუდოდ პოლიტიკური ნიშნით ზენოლის, მუქარის, ხელის შეშლის 20 შემთხვევა გამოავლინეს.

სამსახურიდან სავარაუდოდ პოლიტიკური ნიშნით გათავისუფლების, წასვლის იძულების – 4, და სავარაუდოდ კიდევ ბევრი რაღაც.

კიდევ ერთი „სავარაუდოდ“.

მეტი კიდევ ორი „საპარაულოდ“ და სამართლ უკვე არა საპარაულოდ, არამედ დაუსტებულად – რა ჯანდაბა უნდა ამ საპარაულოდ არასამთავრობო ორგანიზაციის ჩვენთან?

მე კი ვიცი სავარაუდოდ რა უნდა, მაგრამ სავარაუდოდ ამ წერილს ბავშვებიც ნაიკითხავენ და უხერხულია.

მოკლედ და კონკრეტულად (არა – სავარაუდოდ) ვიტყვი – დაახვიოს ამ სავარაუდო არასამთავრობო და ნამდვილი საქმეების კეთება გვაცალოს.

მათ საქმიანობაზე დაკვირვების შედეგად ერთი მეტად ავთენტური შეკითხვა მიჩნდება: ამ ნაც-არასამთავრობოებს, რატომ აქვთ ასეთი რეგულაციური მოწყობა და გამომეტყველება?

ბევრს აღარ გავაგრძელებ და უბრალოდ ვიტყვი – 2 ოქტომბერს ქართველმა ხალხმა თავისი არჩევანი უნდა გააკეთოს.

არჩევანი, რომელიც ყველა „ჯორჯ ვაშინგტონს“ და მის მხარდამჭერებს შესაბამის პალატაში მოათავსებს.

ბია ბაბრიჭიძე

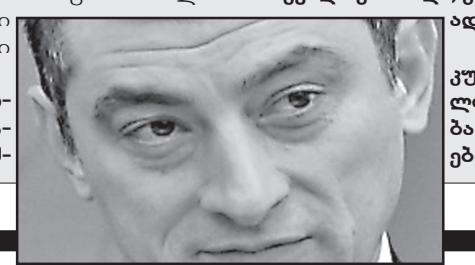
ბიძინა ივანიშვილს ბიორგმი გახარის ნდობა ვერ გაუშვართლებია!

საქართველოს ყოფილი პრემიერი და ამჟამად ოპოზიციაში მყოფი გიორგი გახარია აცხადებს, რომ ბიძინა ივანიშვილმა მისი და მოქალაქეების ნდობა არ გაამართლა.

ტელეკომპანია „ფორმულას“ ეთერში სტუდენტებისას, მას 2021 წლის დასაწყისში გაკეთებული განცხადება გაახსენეს.

რამდენიმე თვის წინ ის ამბობდა: „ქართული ოცნების“ მიმართ ნდობას აქვს თავისი ახსნა, რაშიც, ივანიშვილს აქვს უმნიშვნელოვანესი როლი. ეს ის როლია, რომლითაც ქვეყანამ ბოლო 8 წლის განმავლობაში მიაღწია სამართლიანობის დამკვიდრებასა და, ქართული პოლიტიკის ცენტრში განსაზღვრა ადამიანი და მისი ღირსება“.

კითხვაზე, ისევე მოაწერდა თუ არ ხელს საკუთარ სიტყვებს, პარტია „საქართველოსთვის“ ლიდერმა თქვა: „არა. ბიძინა ივანიშვილმა ნდობა არ გაამართლა. მართლ ჩემი არა, მოქალაქეების“...

საქართველოს რესპუბლიკა

„გამტასებლები ასე დაიწყებენ!“

„თალიბანმა“ მოკლა 4 პირი, რომელთაც მათი ინფორმაციით, ბიზნესმენი და მისი ვაჟი გაიტაცეს. თავად დაჯგუფების ხელმძღვანელი პირები და პერათში მცხოვრები ადამიანები აცხადებენ, რომ მოკლულთა ცხედრები ქალაქის ცენტრალურ ნაწილში, სკვერებში ჩამოვიდნენ.

სოციალურ ქსელში ფაქტის ამსახველი ფოტო და ვიდეომასალა გავრცელდა. ერთ-ერთ ვიდეოში ჩანს ამწვანე ჩამოვიდნული კაცის ცხედარი, რომელსაც მკერდზე ჰკიდია წარწერა: „გამტასებლები ასე დაიწყებენ“. რამდენიმე დღის წინ, „თალიბანმა“ განაცხადა, რომ ავღანეთში დამინაშავეების ფიზიკური დასჯის პრაქტიკის აღდგენას გეგმავენ.

ავღანეთში „თალიბანის“ წინა მმართველობის დროს, 1996-2001 წლებში, ქვეყანაში ნორმად მიიჩნეოდა დანაშაულებისთვის ფიზიკური დასჯა და სტადიონზე სასიკვდილო განაჩენების აღსრულება. მაგალითად, ქურდობაში ბრალდებულებს ხელს კვეთდნენ, მკვლელებს კი თავში მათი მსხვერპლების ნათესავები ესროდნენ. ამ სასჯელების განხორციელება შესაძლოა საჯაროდ აღარ მოხდეს, როგორც ეს უნინ ხდებოდა. აღნიშნულთან დაკავშირებით დროებითი მთავრობის კაბინეტი იმსჯელებს.

შვერტებულმა შტატებმა თალიბანის გეგმები ავღანეთში სიკვდილით დასჯისა და ამბუტაციის აღდგენის შესახებ, მკაცრად დაგმო. სახელმწიფო დეპარტამენტის პრესსპიკერ ნედ პრაისის განცხადებით, თალიბანის გადაწყვეტილება ადამიანის უფლებების უხეში დარღვევაა. მისივე თქმით, დასავლეთის მიერ თალიბანის დროებითი მთავრობის აღიარება დამოკიდებული იქნება მათ ქმედებებზე.

16-წლიანი მოღვაწეობა დაუფასეს

ბერმანის ონლაინმაღალია გაცაყიდად გამოიტანა ოქროს მონეტები, რომელზეც ბერმანის კანცლერი ანგელა მერკელია გამოსახული. ოქროს მონეტა ბერმანის კანცლერის 16-წლიან საქმიანობას მიეძღვნა.

მონეტაზე მითითებულია წლები (2005-2021) როცა ანგელა მერკელს ბერმანის კანცლერის თანამდებობა ეკავა. ოქროს მონეტა 0,3 გრამია, ხოლო ღირებულება 49 ევროს შეადგენს.

რას გადწყვეტენ შვეიცარიელები?

დღეს შვეიცარიის მოსახლეობა ერთგვარ რეფერენდუმში, რომლითაც უნდა დადგინდეს მოსახლეობის განწყობა ერთნაირსქესიანთა ქორწინების დაცვონების შესახებ. ეს ქვეყანა ერთ-ერთია დასავლეთ ევროპის იმ რამდენიმე ქვეყანას შორის, სადაც, კანონით, ამ დრომდე, მხოლოდ განსხვავებული სქესის ადამიანების ქორწინებაა დაშვებული.

ცვლილების მომხრეები აცხადებენ, რომ საკანონმდებლო ცვლილება აქამდეც უნდა ამოქმედებულიყო, ეკლესია და მემარჯვენე პოლიტიკური პარტიები კი ამბობენ, რომ ეს ძირს გამოუთხრის ტრადიციული ოჯახის ცნებას.

ავღანეთის ხელისუფლებაში დაბრუნებული რადიკალური მოქარაობა თალიბანის სპიკერმა მუჰამედ ნაიფმა 24 სექტემბერს ტვიტერში დაწერა, რომ თალიბანმა მთავრობის მიცემა-პრემიერი აბდულ ღანი ბარადარი „სამხრეთ ოსეთის“ წარმომადგენელს ალექსეი მასიმოვს უხვდა. მუჰამედ ნაიფის თანახმად, მხარეებმა განიხილეს „ორივე ძველანათნა დაკავშირებული საკითხები, რაბიონული უსაფრთხოება და სიტუაცია ავღანეთში“.

ოსურ მედიას ეს ინფორმაცია ჯერჯერობით ფართოდ არ გაუშუქებია. „სამხრეთ ოსეთის წარმომადგენელი“ კი, რომელიც ავღანეთის თალიბ ვიცე-პრემიერს შეხვდა, პირველად საჯაროდ ცხინვალში რამდენიმე კვირის წინ გამოჩნდა.

გავრცელებული ცნობების მიხედვით, ალექსეი მასიმოვი ცხინვალში რუსეთიდან მიუწვევიათ, „სამხრეთ ოსეთის საგარეო დაზვერვის სამსახურის“ უფროსის მოადგილედ დაუნიშნავთ და, შემდეგ, მოსკოვში ამ სამსახურის წარმომადგენლად მიუწვევნიან.

მის შესახებ ბევრი არაფერია ცნობილი. ოფიციალური ბიოგრაფიის თანახმად, მასიმოვი 1991-93 წლებში იუგოსლავიაში გაეროს სამშვიდობო ძალების რუსულ კონტინგენტში მსახურობდა, თუმცა იმ წლებში ასეთი კონტინგენტი საერთოდ არ არსებობდა.

სოციალურ ქსელებში გავრცელებული, არაოფიციალური ინფორმაციით, მასიმოვი დე ფაქტო სამხრეთ ოსეთში საგარეო დაზვერვის სამსახურის უფროსმა ალექსეი ვარზიევმა 2019 წელს მიიწვია. მასიმოვმა ერთ დღეში რესპუბლიკის მოქალაქეობა და პოლიციის ნომერი მიიღო და სამსახურის უფროსის მრჩევლის თანამდებობაზე დაინიშნა. მოგვიანებით კი სამსახურის უფროსის მოადგილე გახდა.

მასიმოვი საჯაროდ, პირველად, აფხაზეთის დე ფაქტო პრეზიდენტის ასლან ბუჯანიას „სამხრეთ ოსეთში“ ვიზიტის დროს, მიმდინარე წლის აგვისტოში გამოჩნდა. ონლაინგამოცემა jam-news-ის მიხედვით, დაზვერვის ახალი მალაჩინოსანი მაშინ მოხვდა ვიდეოკამერების ობიექტივში. ის აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის წარმომადგენლებთან ერთად წინა რიგებში იყო.

jam-news-ის ასევე წერს alterminfo.blogspot.com-ზე ხორვატულ ენაზე გამოქვეყნებულ და შემდგომ ჩრდილოეთ ოსეთის ყოველკვირეულ გამოცემა „სეობოდნი ვზგლიადში“ მოხვედრილ ერთ სტატიასზეც, რომელიც ტელეგრამ-არხებით გავრცელდა.

სწორედ ამ სტატიასია ნახსენები, რომ ის სამხედრო კონტინგენტი, რომელიც მასიმოვს ოფიციალურ ბიოგრაფიაში აქვს მითითებული, „იუგოსლავიაში გაეროს სამშვიდობო ძალების შემადგენლობაში“ პირველად მხოლოდ 1996 წელს, ბოსნიაში გამოჩნდა.

jam-news-ი, იმავე წყაროებზე დაყრდნობით, ამბობს, რომ 1973 წელს ლენინგრადში დაბადებული იმავე სახელის და გვარის მქონე პიროვნება – მასიმოვი ალექსეი სერგეის ძე, სამხედრო-პოლიტიკური კვლევების ცენტრის ექსპერტი, ეკონომიკის მეცნიერებათა კანდიდატი და „უსაფრთხოების, თავდაცვისა და მართლწესრიგის აკადემიის“ წევრ-კორესპონდენტი.

„ეს ორგანიზაცია, რომელიც 2000 წლიდან 2008 წლამდე მოქმედებდა, რუსეთის უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილებით გაუქმდა. ამ გადწყვეტილების მიზნები ის იყო, რომ ორგანიზაციამ დაანება სახელმწიფო ჯილდოების იდენტური 73 სახის ჯილდო, მათ შორის, ორდენები და მედალები, ასევე დაადგინა აკადემიური ხარისხები, შემოიღო სამხედრო ფორმების მსგავსი ფორმები და სამხედრო წოდებები. ეს, პროკურატურის განცხადებით, ქმნის პირობებს კორუფციის გამოვლინებისთვის და დისკრედიტაციას უწყეს სახელმწიფო ხელისუფლებას“.

აქ რუსეთის პროკურატურა აკადემიური ხარისხებისა და ჯილდოების შესაძლო გაცემაზე მიანიშნებს.

გამოძიების ავტორები წერენ, რომ კიდევ ერთი მსგავსი ორგანიზაცია, რომელთანაც დაკავშირებულია მასიმოვი, „ინფორმაციის საერთაშორისო აკადემიამ“, რომელიც ამჟამადაც აქტიურად საქმიანობს. ამ ორგანიზაციის ვებგვერდზე კვლავ განთავსებულია მასიმოვის ფოტო, რომელზეც იგი აკადემიის პრეზიდენტისგან ჯილდოს იღებს. ეს ორგანიზაცია რუსეთში არაერთხელ გაუკრიტიკებიათ „ცრუმეცნიერების გავრცელების“ და „დიპლომატიისა და აკადემიური ხარისხით ვაჭრობის გამო“.

რა აკავშირებს მასიმოვს ავღანეთთან?

jam-news-ის ცნობით, 2014 წელს ავღანეთში მასიმოვი მონაწილეობდა „ამარანტის“ პროექტში. პროექტის მიზანი, რომელიც ფონდმა EBR3IY-მა და ტიმირიაზოვის სახელობის სასოფლო-სამეურნეო აკადემიამ განახორციელეს, იყო ექსპერიმენტი, რომელიც ოპიუმის ყაყაჩოს არატრადიციული სასოფლო-სამეურნეო კულტურით, ამარანტით ჩანაცვლებას ითვალისწინებდა.

ოფიციალური ინფორმაციის თანახმად, ამ პროექტში მონაწილეობდნენ „აგრონომები სამხრეთ ოსეთიდან“. მაგრამ ამ დრომდე არც ამ პროექტის და არც „აგრონომების“ შესახებ ცხინვალში არაფერია გაუგია.

რადიო თავისუფლების ცხინვალელმა წყარომ მასიმოვის შესახებ ბევრი არაფერი იცის, თუმცა ფიქრობს, რომ იგი თალიბანს სამხრეთ ოსეთის აღიარების საკითხზე ელაპარაკა.

„მასიმოვის შესახებ მეც პრესიდან შევიტყვე, როგორც ჩანს, მან ცხინვალში ძალიან ცოტა ხანი დაყო და ისევ რუსეთში დაბრუნდა. გავრცელებული ინფორმაციით, ის გამოცდილი აფერისტი და ბიოგრაფიის ავტორებს. ჩემთვის გაუგებარია, ეს კაცი სამხრეთ ოსეთის სახელით საერთოდ რაზე უნდა ელაპარაკებდეს. რუსეთისთვის და მსოფლიოს ბევრი ქვეყნისთვის თალიბანი ტერორისტულ ორგანიზაციად ითვლება, ამიტომ მასიმოვმა, როგორც ჩანს, ჩვენი რესპუბლიკის აღიარების საკითხზე მოლაპარაკება ვითომ დამოუკიდებლად დაიწყო, თითქოს რუსეთში ამის შესახებ არაფერი იციან. ეს ხომ აბსურდია? რუსეთი ჩვენი უახლოესი მოკავშირეა და მის გარეშე ჩვენი ხელისუფ-

საერთაშორისო თაღლითის ალექსეი მასიმოვისას უნდა გვეუბნოდეს?!

ვინ არის მასიმოვი და რაზე უხვდა ის ერთ-ერთ ყველაზე გავლენიან თალიბს სამხრეთ ოსეთის სახელით

ლება ერთ ნაბიჯსაც არ დგამს. როგორც ჩანს, მასიმოვმა თავისი ძველი კონტაქტები გამოიყენა და ასე მიიღწია თალიბანის პოლიტიკურ ხელმძღვანელობამდე, მაგრამ საკითხები ის არის, რაში აწყობს სამხრეთ ოსეთს თალიბანის აღიარება, ეს ხომ მორიგი რეპუტაციული ზიანი იქნება?.. ვანუატუს და ტუვალუს მიერ უკან წაღებული აღიარებაც ხომ უდიდესი რეპუტაციული დარტყმა იყო და ახლა კიდევ თალიბანი? და თუ მაინც აღიარებაზე მიდის საუბარი, რატომ არაა იქ ჩვენი საგარეო საქმეთა სამინისტრო? რა უნდა იქ საგარეო დაზვერვის წარმომადგენელს, რომელსაც გაყალბებული ბიოგრაფია აქვს?“ – ამბობს რადიო თავისუფლების ცხინვალელი წყარო.

ავღანეთის ხელისუფლებაში თალიბანის მოსვლისთანავე პირველი განცხადება გააკეთა დე ფაქტო რესპუბლიკის ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრმა დაივთა სანაკოვემმა. მან აგვისტოში ფეისბუქის საკუთარ გვერდზე დაწერა:

„ალანის სახელმწიფოს მიერ თალიბანის ცნობის საკითხი ჯერ არ დგას დღის წესრიგში, თუმცა გამორიცხული არაფერია. ყველაფერი დამოკიდებული იქნება იმაზე, თუ რამდენად გონივრულად და პრაგმატულად გამოიჩენს თავს ავღანეთის ახალი ხელმძღვანელობა. გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუცია კვლავ აღიარებს თალიბანს, როგორც ტერორისტულ ორგანიზაციას. ასეა რუსეთშიც“, – წერდა სანაკოვე. მისი აზრით, თუ რეზოლუცია შეიცვლება და რუსეთიც სხვაგვარად შეხედავს თალიბანს, საკითხი უკვე სხვა უღერადობას მიიღებს.

კონფლიქტოლოგი ზურაბ ბენდიანიშვილი მიიჩნევს, რომ რუსეთმა და დე ფაქტო ხელისუფლებამ თალიბანთან, მასიმოვის მეშვეობით, მხოლოდ ნიადაგი მოსინჯა. მისი აზრით, თუ დასავლეთი არ დაელაპარაკება ავღანეთის ახალ ხელისუფლებას და მას იზოლაციაში მოაქცევს, მაშინ თალიბანი დათანხმდება რუსული დახმარების მიღებას და ასეთ შემთხვევაში დე ფაქტო აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის აღიარებაზეც არ იტყვიან უარს.

„უნდა ვივარაუდოთ, რომ ეს შეხვედრა უფრო პოზიციების მონივრის მიზნით დაიგეგმა და რაიმე კონკრეტულ რუსეთი აქედან არ ელოდება. ის, რომ შეხვედრაზე ცხინვალის ხელისუფლების სახელით საეჭვო რეპუტაციის და მესამეხარისხოვანი ფიგურა გაიგზავნა, მინიშნავს, რომ მოსკოვისა და ქაზახეთის ურთიერთობებში აფხაზეთის და სამხრეთ ოსეთის აღიარების საკითხი აქტიურად არ დგას. თალიბანს საერთაშორისო აღიარება სჭირდება და არა მხოლოდ რუსეთის მხარდაჭერა. აქედან გამომდინარე, თალიბანის მიმართ დასავლეთის შემდგომ პოზიციებზე იქნება დამოკიდებული აღიარების საკითხის უფრო აქტიური განხილვა“.

თალიბებმა ავღანეთის სამთავრობო ძალებზე ინტენსიური შეტევა ივლისიდან დაიწყეს და 15 აგვისტოს კონტროლი დაამყარეს დედაქალაქ ქაბულზეც. თალიბანმა, რომლის რეჟიმი 2001 წელს დაემხო ნატოს საერთაშორისო ოპერაციის შედეგად, ძალაუფლება მას შემდეგ დაიბრუნა, რაც ქვეყნიდან გასვლა დაიწყეს საერთაშორისო კოალიციურმა ძალებმა აშშ-ის მეთაურობით. პრემიერ-მინისტრის მოადგილე აბდულ ღანი ბარადარი, რომელსაც ცხინვალის რუსეთის წარმომადგენელი შეხვდა, თალიბანის ერთ-ერთი დამარსებელი და რადიკალური დაჯგუფების პოლიტიკური ოფისის ყოფილი ხელმძღვანელია. ის ახალ თანამდებობაზე სექტემბრის დასაწყისში დაასახელეს. გასულ კვირას გავრცელდა ცნობები თალიბების მთავრობაში შიდა დაპირისპირებისას ბარადარის მკვლელობის შესახებ, რომელიც თალიბანმა სწრაფად უარყო.

გოგა აფციაური, რადიო თავისუფლების კორესპონდენტი შიდა ქართლში.

ისტორიდან არავინ სწავლობს...

პეტრე ბაგრატიონი

ამ გაზაფხულის მკითხველმა უსათუოდ იცის, რომ წინააღმდეგარ წერილის სათაურად გამოტანილი ფრაზა ქონსტანტინე გამსახურდიას აკუთმენის, რომელიც სიკვდილის წინ ათმევიანა მიწა გიორგი პირველს „დიდოსტატის მარჯვენაში“.

იცოდა დიდმა მწერალმა, რომ სხვის ომში სხვისთვის ბრძოლა ყოველგვარ მადლს მოკლებულია – ღვთისურსაც და ადამიანურსაც. არც იმ „სხვის“ მესხიერება ინახავს მის ომში მამაცურად მებრძოლი უცხოტომეულის ხსოვნას და არც საკუთარი სამშობლო ლოცულობს მათი სულებსათვის.

არავის უფიქრია, ბოროდინოს ისტორიული ბრძოლის ველზე ძეგლი დაედგათ უებარი მამაცობითა და ნიჭიერებით გამორჩეული გენერლის პეტრე ბაგრატიონისთვის, რომელმაც თვით ნაპოლეონ ბონაპარტეს ათქმევინა: ჩემს ყველა მარშალს ერთ პეტრე ბაგრატიონში გაცვციდიო. იმის მიუხედავად, რომ პეტრე ბაგრატიონი თავს რუსული არმიისა და რუსეთის სახელმწიფოს ნაწილად მიიჩნევდა და მისდამი უსაზღვრო ერთგულება სიცოცხლის განირვით დაადასტურა, მისი ქართული სამეფო გვარი და პრინცი ტიტული ფართოდ იყო ცნობილი და ამიტომაც იგი მაინც უცხოტომეულად მიიჩნეეს. არც ნაპოლეონთან ომის მონაწილე მეორე გენერალი, ბარკლაი დე ტოლი იყო რუსი, მაგრამ მას რუსეთის გარდა სხვა სამშობლო არასოდეს უხსენებია, ამიტომ არის, რომ პეტრე ბაგრატიონში, მთავარანგელოზის ცნობილი ტაძრის წინ, ნევის პროსპექტის მიმდებარე მოედანზე კუტუზოვის გვერდით მისი ძეგლიც დგას.

არა მგონია, ან სამხრეთაფრიკელ ბურებში ახსოვდეს ვინმეს ქართველ მეფეთა გვარის წარმომადგენელი ნიკო ბური, რომელიც გასული საუკუნის დასაწყისში ბურების მისაშველებლად გაიპარა რუსეთის სამეფო კადეტთა კორპუსიდან და მამაცურად იბრძოდა მათ გვერდით ინგლისელი კოლონიზატორების წინააღმდეგ (ვითომ თვითონ ბურები არ იყვნენ ყოფილი კოლონიზატორები!) და რომ არა ახალგაზრდა ინგლისელი ოფიცრის, უინსტონ ჩერჩილის გულმონყალება, ნიკო ბაგრატიონი ინგლისელებს, ტყვედღაჯარდნილ ბურებთან ერთად დასახვრეტად შყავდათ კედელთან მიყენებული. ზუსტად არ ვიცი, მაგრამ ჩერჩილის მახვილმა თვალმა, ალბათ, გამოარჩია, ქერათმიან ჰოლანდიელ ბურებში შავგვრემანი ქართველი, ბაგრატიონებისთვის დამახასიათებელი კეხიანი ცხვირით ე.წ. ნიკო ბური და უთხრა: რა გებურება შე უბედურო, ბრძოლა თუ შეგიძლია, წადი და შენი სამშობლოს დამოუკიდებლობისთვის იბრძოლეო. ჩემი თანამემამულე ლორდი ჯორჯ ბაირონიც შენსავით გაიპარა და ბერძნების გვერდით იბრძოდა თურქი დამპყრობლების წინააღმდეგ, მაგრამ მისი სამშობლო რომელიმე სხვა ქვეყნის გუბერნიად კი არ იყო გადაქცეული, არამედ თვითონ იყო მსოფლიოს დიდი ნაწილის დამპყრობელი და ამიტომ აუწყდა გული დიდი იმპერიის შვილს უბედური ბერძნების საცოდაობითო. მერე ადიუტანტს უბრძანა, ალბათ, წაიყვანე ეს კაცი აქედან და პატარა ხანს ციხეში ამყოფო, სამეფო გვარის კაცი ყოფილა მაინცო.

ასე იქნებოდა, კი, ეს ამბავი! არა, იმას კი არ ვფიქრობ და ვამბობ, გაჭირვებაში ჩავარდნილ ადამიანს, უცხო

იქნება თუ მოლად გადამთიელი, არ უნდა მიეშველო-მეთქი, მაგრამ სხვისი კარნახით რომ მოდიხარ საომრად იქ, სადაც არც არავის იცნობ და არც შენ გიცნობს ვინმე, არც არავის სიძულვილი გაქვს გულში და არც სიყვარული, რატომ მიდიხარ მაშინ საომრად, მაცოდინა ნეტავი! მაღალ ანაზღაურებას დაგპირდნენ და იმიტომ? თუ ასეა, მაშინ რა მართალი უთქვამს დათათაშხიას ფულზე დახარბებული ვილაც ფონჯოლისთვის: „იმიტომ კი არ ხარ მოსაკლავი, რომ მე მესროლე, ფულის გულისთვის კაცის მოკვლა რომ შეგიძლია, იმიტომ!“

ეს არის ლეგიონერი „რაინდების“ მამაცური ბრძოლის მთელი ფილოსოფია, ბევრმა ლეგიონერმა „ბოვიკმა“ არც კი იცის, რომელ ქვეყანაში ვის წინააღმდეგ და ვის დასაცავად იბრძვის, ან ის ქვეყანა რომელ კონტინენტზე და ვის მეზობლად მდებარეობს. არაერთი „სამშვიდობო ძალებში“ ნაომარი ჯარისკაცი მინახავს და მისაუბრია კიდეც მასთან, ვისაც ერთად გერმანიის მოსაზღვრე ქვეყანა ეგონა, სომალი კი ვიეტნამის მეზობელი.

ასეთი უმაღლური და უაზრო საქმეა

მიზანია მათივე სასტიკი ღმერთის – მამონას მსახურება, რომლის ხატი ოქროს ზოდები და მწვანე დოლარებია, ამიტომ არის, რომ ამერიკელების მიერ გაჩაღებული ომი თვით ამერიკელი ხალხისთვისაც კი სხვის ომად იქცა, სწორედ სხვის ომიდან შეიძლება ასე თავქუდმოგლეჯილი გარბოდეს დამპყრობელი ქვეყნიდან მოყვანილი ჯარი.

ამერიკისა და მისი სატელიტი ქვეყნების ჯარების ავღანეთიდან გამოქცევასა და დიდძალი იარაღის და ტექნიკის თაღბებისათვის დატოვებას, შეიძლება, რაღაც მზაკვრული მიზანიც ჰქონდეს, რაც ამერიკული იმპერიალისტებისათვის უცხო არ არის, მაგრამ პიტიუბამდე შეიარაღებული და მძაღარი ჯარის თავქუდმოგლეჯილ გაქცევს, ნამდვილად „სხვის ომში“ ბრძოლის უაზრობის გაცნობიერება უდევს საფუძვლად, ეს არის ნამდვილი მიზეზი, რასაც აშშ-ს მზაკვრული იმპერიალისტური პოლიტიკის ბნელი მიზნები ვერ გადაფარავს.

სხვის ომსა და ბრძოლაში თავგამოდებული აქტივისტები არანაირ პატივისცემას არ იმსახურებენ, მეტიც, ხშირად დაცინვისა და გაბითურების ობიექტებად (თუ

„შვეიცარიელმა“ დროთა განმავლობაში „კარისკაცის“ მნიშვნელობა შეიძინა, აი, იმ კარისკაცისა, რესტორნებისა და სასტუმრობის შესასვლელებში რომ დაგანან და გულმონყალე სტუმრები „ჩაის ფულს“ რომ ჩაუყრიან ხოლმე მუჭში. თანამედროვეებში „შვეიცარი“ არანაირად არ აღძრავს მებრძოლის და მეომრის ასოციაციას.

აი, ასეთია სხვის ომში მამაცურად მებრძოლი, ისტორიული მეტამორფოზა, ამგვარი ბედი არ ასცდებთ არც დღევანდელ ლეგიონერებს, რომლებიც სხვათა ომების საბრძოლო ბატალიონებში ღვრიან სისხლს, თუ არასაომარ შერკინებაში – ოფლს!

კიდეც ვიმეორებ, ისე ნურავინ გამოგებს, თითქოს მოძმე თუ სულაც უცხო ერების წარმომადგენელთა გვერდით შრომა ან მათ სამართლიან ომებში სისხლის დაღვრა სამარცხინო საქციელი იყოს, არა, მაგრამ შენს ქვეყანაში დაუშუშავებელი მამული რომ მიგიტოვებია და სხვის ქვეყანაში ნაკუთული რომ თხრი კარტოფილსა და ქარხალს, ხახვსა თუ ნიორს, შენს სამშობლოში საკუთარი ვენახი ვერ გაგისხლავს და უცხო ქვეყანაში გულმოდგინედ სხლავ

„სხვის ომში მხოლოდ სულელები იბრძვიან მამაცურად“!

ნიკო ბური

სხვის ომში ბრძოლა, მამაცური ბრძოლა მით უფრო!

აგერ, ახლახან სრულიად უპრეცედენტო ამბავი მოხდა, რისი მსგავსი უახლეს ისტორიაში არ მოიხებნება: ავღანელებმა ოცნლიანი დაუმორჩილებლობის შემდეგ კინისკერით გამოყარეს ოკუპანტი იანგები (აშშ) და მათი მხარდამჭერები ქვეყნიდან ისე, რომ იარაღისა და ტექნიკის წამოღება კი არა, პირადად ნივთების წამოკრეფაც კი ვერ მოასწრეს. მერე და, ვინ არიან ასე დამფრთხალი ოკუპანტი სახელმწიფოების ჯარისკაცები, რატომ მოხდა ეს? რა, ამერიკელები მართლა მშისურები არიან? ან ავღანელები ისე გალომდნენ, რომ სუბერ სახელმწიფოს ჯარი მათთვის თხების არვედ იქცა? არა, ბატონებო, არა! ამერიკის ჯარი თხების არვე არ არის, მაგრამ გვიან შეიგნეს მათ, რომ ავღანეთში ომი მათი ომი არ იყო, იგი გაუმძაღარი, მსოფლიოზე გაბატონების იდეებით შეპყრობილი პოლიტიკოსებისა და კაპიტალისტების ომი იყო და სხვენც კი არა, თვით ამერიკელთა ჯარიც სხვის ომში იბრძოდა და სიცოცხლეს სწირავდა მათი უძირო ჯიბების ამოვსებისა და უსაზღვრო მადის დასაოკებლად.

მხოლოდ სულელი თუ დაიჯერებს, რომ დასავლეთის ე.წ. ლიდერი სახელმწიფოების მესვეურები დღეიწინადაც იმაზე ფიქრობენ, რომ დემოკრატია და თავისუფალი პოლიტიკური სისტემები დამყარდეს ალმოსავლეთის ქვეყნებსა და აფრიკის სახელმწიფოებში, სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლებას არანაირი საფრთხე არ შეექმნას ავღანეთსა თუ ერაყში, ლიბიასა და სომალში, მათი ომის მიზანი მათივე სამშობლოს კეთილდღეობაც კი არ არის, მათი

სუბიექტებად) იქცევიან ხოლმე, ასე იყო წინათ და ასეა ახლაც! ამნაირ მოვლენაზე არაერთი ანდაზა და იუმორისტული სიუჟეტია ცნობილი ქართულ ფოლკლორში (იქნება სხვაგანაც) ...

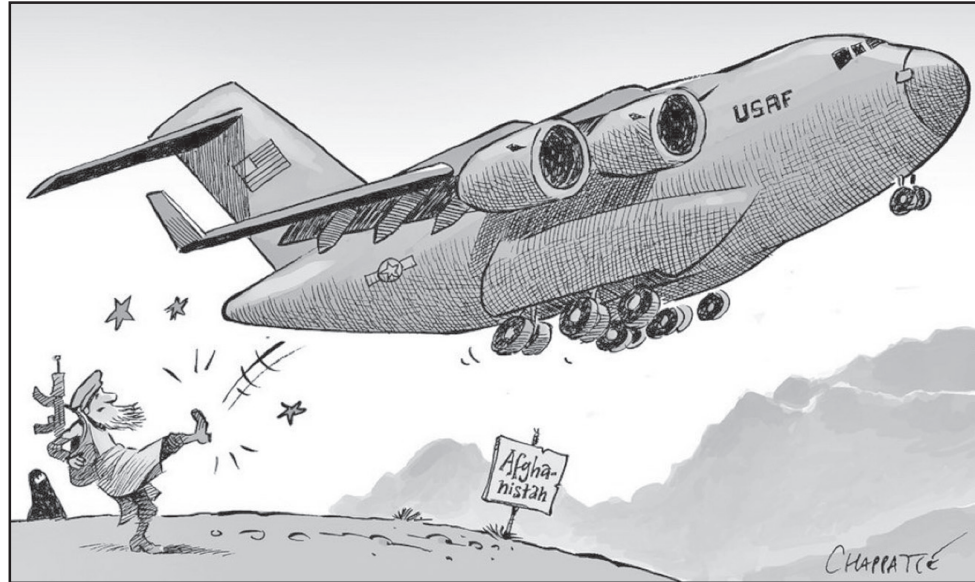
სხვის ომში მებრძოლი უცხოელი ჯარისკაცი და სხვისი იმედით მეომარი ქვეყანა ერთნაირად გაბითურებული რჩება ბოლოს. საფრანგეთის ისტორიაში არის ამ მოსაზრებების დასაბუთების კლასიკური არგუმენტი...

თითქმის საუკუნე ნახევარის განმავლობაში საფრანგეთის მეფეები დაქირავებული შვეიცარიელი ჯარისკაცების იმედით აპირებდნენ ძლიერი სახელმწიფოს შექმნას. შვეიცარიელები მამაცი მეომრები იყვნენ, მაგრამ ვერც ფეოდალური კინკლაობით დაქუცმაცებული ქვეყნის გაერთიანება შეძლეს საფრანგეთის სამეფო ტახტზე დაბრძანებულმა სხვადასხვა დინასტიის წარმომადგენლებმა და ვერც მეზობელი სახელმწიფოს წინააღმდეგობას გასცეს სათანადო პასუხი, მხოლოდ ლუი XIV ეროვნულ ფრანგულ ძალებზე აგებული არმიით შექმნა ლირსეული და ანგარიშგასანევი ქვეყანა, რომელიც შემდგომში მსოფლიო მნიშვნელობის ეროვნულ სახელმწიფოდ იქცა.

სხვის ომებში მამაცურად მებრძოლი შვეიცარიელების შემდგომი ისტორიული ბედი როგორღა წარინართა? თავიანთ ქვეყანას გამოადგა მათი საბრძოლო გამოცდილება და ოსტატობა? კი, აბა, არა!

თხილსა თუ ზეთისხილს, ეს არის სიგლახე და უგერგელობა, თორემ თუ შენი საქმე მოთავებული გაქვს, მოსავალი დაბინავებული, ბელები და ქვევრები სავსე, მაშინ ვისაც გინდა წაუკარი საქმეზე ხელი, ქვეყანა, რომელსაც მეზობელ ქვეყანასთან თავისი საზღვარი ვერ გაუზრკვევია და ისიც არ იცის, საკუთარი ისტორიული თუ რელიგიური ძეგლი მის ტერიტორიაზეა თუ სხვისაზე და ამ დროს უცხო სუბერსახელმწიფოს ეხმარები კიდეც უფრო უცხო ქვეყანაში „მშვიდობისთვის“ ბრძოლაში, ვერც იმ უცხო სუბერსახელმწიფოს კეთილგანწყობას მოიპოვებს. ეს რომ ასეა, ბევრჯერ დაადასტურა ისტორიულმა გამოცდილებამ, მაგრამ რა? ცნობილი ისტორიკოსს ი. კლუჩევსკის ჩვენზე აქვს ნათქვამი, ალბათ, „ისტორია იმიტომ იწერება, რომ მისგან ვერაფერი ისწავლეს“-ო.

სამწუხაროა ძალიან, რომ საზოგადოების გარკვეულ წრეებში, ჩვენშიც და უცხოეთშიც, ისეთი ცნებების შინაარსი, როგორიც არის პატრიოტიზმი, მამული, სამშობლო, მშობლიური, გაუფასურებულია, ან სულაც წარსულის გადმონაშთად არის მიჩნეული. ამიტომ არის, რომ მათთვის „სხვისი ომი“ და „ჩვენი ომი“ არ განსხვავდება ერთმანეთისაგან. რაიმე სარგებლობას თუ ელი ომისაგან, იგი, თუნდაც, ცხრა მთასა და ორი ოკეანის გადაღმა მიმდინარეობდეს, შენი ომია. ასე ეგონათ და ჰგონიათ ალბათ, ჩვენს ხელისუფლებს, რომლებიც გვიმტკიცებდნენ და გვიმტკიცებენ, რომ ქართველი

გიორგი XI

მეორეები ავლანთსა და ერაცში, ანდა სომალში საქართველოს იცავენ, რითი ვეღარ დავინახეთ, რომ ეს ასე არ არის?

„სამშობლო, დედის ძუძუ არ გაიცვალის სხვაზედა, ორნიც ტკბილია ძმობილო, მირჩენის ორსავ თვალზედა.“ ამ გაგების ქართველებმა მოიტანეს სამიათასწლიანი ქართველობა დღემდე. დღეს ამას იქით როგორ იქნება ჩვენი საქმე, ნეტავი? ეს ფიქრი აწუხებს დღეს ქვეყნის ქართველს, რადგან დედის ძუძუ ჩვენი ბავშვობის ნახევარს პირში არ ჩაუდია და მის სიტკბოებაზე წარმოდგენაც არ აქვს... რაც შეეხება „სამშობლოს“, ეს ტერმინი ფაქტურად ამოღებულია მსოფლიოს პოლიტიკური ლექსიკონიდან, ჩვენ, როგორც პოლიტიკურ-ეკონომიკური და ეროვნულ-ზნეობრივი გლობალიზაციის ქაობში თავშერგული ქვეყანა, არავინ მოგვცემს იმის ნებას, რომ „სამშობლოს“ ცნება გავაცნობიერებინოთ ბავშვებს საბავშვო ბაღსა თუ სკოლაში, რადგან თანამედროვე ბავშვი ქართველად, სომეხად, ფრანგად, გერმანულად, რუსად და ა. შ. კი არ უნდა იზრდებოდეს, არამედ მსოფლიო მოქალაქედ, რა თქმა უნდა, ამგვარად აღზრდილი ადამიანისთვის „სხვისი ომი“ არ იარსებებს.

საკითხავი ის არის, მართლა მთელი მსოფლიოა ამ აზრზე, თუ ჩვენ და ჩვენთან ირებს გვაბითურებენ. ამის დადგენა ძნელი სულაც არ არის და ალბათ, ბევრისთვის იგი კარგა ხნის დადგენილიც არის, აი, როცა ჩვენც მივხვდებით ამას, ვშიშობ, ძალიან გვიან არ იყოს, როგორც ეს უკვე მოხდა ამ რამდენიმე ათეული წლის წინ...

ამიერკავკასიის გასაბჭოების შემდეგ, როდესაც სამი რესპუბლიკის ერთიანობა – სეიმი დაიშალა და საქართველოს, აზერბაიჯანის და სომხეთის საბჭოთა რესპუბლიკები შეიქმნა, საქართველოს ისტორიული, ქართველებით დასახლებული ოლქი საინგილო – აზერბაიჯანს, ხოლო ლორე სომხეთს გადაეცა, როდესაც ქართველ მამულიშვილთა გამორჩენილი წარმომადგენლები იმდროინდელი საქართველოს „ხაზინს“ სერგო ორჯონიკიძეს ეახლნენ და თხოვეს, ნუ იზამთ ქართული რეგიონების მეზობლებისათვის ჩუქებასო, კომუნისტური გლობალიზაციის იდეის ქვეშეობითად ერთგულმა სერგომ უპასუხა: ჩვენ ყველანი კომუნისტში მივდივართ, სადაც ყველაფერი საერთო იქნება და რა მნიშვნელობა აქვს იმას, მარქსიზმს ქართულიად ისწავლიან ინგილოები თუ აზერბაიჯანულადო.

იმ ამბიდან 70 წლის შემდეგ ბაიროკვა, რომ არც არავინ ვისულა კომუნისტში და არც მარქსიზმი უსწავლია ვინმეს, საინფორმაციო სფეროში აზერბაიჯანს დარჩა, ლორი კი – სომხეთს. საქართველოს? – სვიშტილიძე, რაღაც ახლა მაინც ვისწავლოთ ისტორიიდან!

ზურაბ ცუცქერიძე,
პედაგოგიკის დოქტორი,
ი. გოგებაშვილის პირველი ხარისხის პრემიის ლაურეატი.
ტელ: 555-56-75-37

საჩუქარი – მოგვალ თაობას!

ილია ჭავჭავაძის განახლებული მუზეუმი გაიხსნა

ილია ჭავჭავაძის ლიტერატურულ-მემორიალური მუზეუმი გაიხსნა. მუზეუმი დამთავლიერებულს ჯავახიშვილის №7-ში მასპინძლობს. მუზეუმის გახსნის ღონისძიებას მერის მოადგილე ანდრია ბასილაიასთან ერთად დაესწრო დედაქალაქის მერი კახა კალაძე, რომელმაც შეკრებილ საზოგადოებას სიტყვით მიმართა.

კახა კალაძემ შესრულებული მასშტაბური სამუშაოსთვის მადლობა გადაუხადა თბილისის განვითარების ფონდს, ასევე, ხაზი გაუსვა თბილისის მუზეუმების გაერთიანების თანამშრომელთა დამსახურებას თითოეული სამუზეუმო ექსპონატის გადარჩენისა და ზრუნვის საქმეში.

„ამ კედლებში უდიდესმა პოლიტიკურმა და საზოგადო მოღვაწემ, მწერალმა, პოეტმა და პუბლიცისტმა ილია ჭავჭავაძემ თავისი სიცოცხლის ბოლო წლები გაატარა. აქ იმართებოდა ცნობილი „სუთმაბათობები“, აქ იზადებოდა და ინერებოდა ილიას ნააზრვევი, რაც დღეს ჩვენი ეროვნული საგანძურია. აქ იყო გაზეთ „ივერიის“ რედაქცია და სტამბა.“

„ანწყოს, რომელსაც წარსული არ აქვს, არც მომავალი აქვს“, – ეს სიტყვები ილია ჭავჭავაძის ეკუთვნის და სწორედ ეს არის ჩვენი მიზანიც, რომ თბილისის წარსული, საქართველოს საუკეთესო მამულიშვილების წარსული, რომელსაც სწორედ ეს შენობები ინახავენ, არ დაიკარგოს და არ გაცემოდეს. ამიტომ, ჩვენი დამოკიდებულება ძველი თბილისის მიმართ ყოველთვის განსაკუთრებულია და იმ კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლებს, რომლებიც მრავლადაა ქალაქში, მომდევნო წლების განმავლობაში აუცილებლად ჩავუტარებთ რეაბილიტაციას და გალამაზებულს გადავცემთ მომავალ თაობას.“

ის, რასაც დღეს თქვენ აქ ხედავთ, გულანთებული ადამიანების სამწლიანი შრომის შედეგია. შრომის, რომლის მიზანი არა მადლობა ან პატივია, არამედ საქართველოსთვის, თბილისისთვის, ჩვენი მომავალი თაობისთვის წარსულის, ჩვენი დიდი წინაპრების ისტორიის შემონახვაა.

თქვენ იცით, რომ თბილისის მერია ყველაფერს აკეთებს თბილისის განვითარების ფონდთან და ათეულობით მალაქვალ-ფიციურ სპეციალისტთან ერთად, რომლებიც თავდადებად მუშაობენ როგორც მუზეუმების, ასევე, სხვა ისტორიული შენობა-

ნაგებობების რეაბილიტაცია-რესტავრაციაზე. მინდა, მადლობა გადავუხადო თბილისის განვითარების ფონდის ხელმძღვანელს ლევან ჯღარკავას და მის თითოეულ თანამშრომელს განეული შრომისთვის.

ასევე, მინდა განსაკუთრებით აღვნიშნო თბილისის მუზეუმების გაერთიანების, თითოეული მუზეუმის, მათ შორის, ამ მუზეუმის თანამშრომლების როლი. ადამიანების, რომლებმაც იტირთეს უაღრესად მნიშვნელოვანი საქმე და რუდუნებით, სიყვარულით უვლიან და უფრთხილდებიან არამარტო თითოეულ ექსპონატს, არამედ ყველაფერს, რასაც ჩვენი დიდი წარსულის კვალი ატყვია. მადლობა თითოეულ მათგანს ამ საქმიანობისთვის.

ვიცი, რომ ძალიან ბევრი ადამიანი ელოდა, როდის დასრულდებოდა ამ მუზეუმის რეაბილიტაცია და ეჭვი არ მეპარება, რომ დამთავლიერებელი არ მოაკლდება ამ მუზეუმს. განსაკუთრებით გამიხარდება, თუ აქ საერთოდ, მუზეუმებში ყველაზე ხშირად მომავალი თაობა ივლის, რათა იცოდნენ, საიდან მოვდივართ, როგორი ქართველები აწინებდნენ ჩვენს ქვეყანას და ჰქონდეთ რწმენა იმისა, რომ ამ ქვეყანას აქვს მყარი საძირკველი მომავალი განვითარებისა და წინსვლისთვის.

მინდა, კვლავ ილიას ნათქვამი მოვიშველიო, რომელიც ამბობდა, რომ „ხალე არ უნდა ჰგავდეს დღევანდელს, თუ კაცს ადამიანის პროგრესი, წინსვლა ფუჭ სიტყვად არ მიაჩნია“. მე მჯერა ამის და მინდა, სწორედ ამის სჯეროდეს ჩვენს მომავალ თაობასაც, რომ თბილისის და საქართველოს გვალინდელი დღე აუცილებლად იქნება უფრო ნათელი, უფრო შიანი და ბედნიერი. ჩვენ ამისთვის ერთად ყველაფერს გავაკეთებთ“, – განაცხადა კახა კალაძემ.

საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტრო სხვადასხვა პროექტის დაფინანსების მიზნით, ხუთ ახალ კონკურსს აცხადებს. ესენია:

1. „სტუდენტური რეპროდუქციის სპეციალისტების დადგენის ხელშეწყობა სამინისტროს მხარდაჭერის სფეროში მოქმედ თეატრებს“

კონკურსისათვის გამოყოფილი ბიუჯეტი შეადგენს 50 000 ლარს და მისი მიზანია სახელოვნებო-საგანმანათლებლო პროცესის ხელშეწყობა; ახალგაზრდა, დეზიუტანტ ხელოვანთა წარმოჩენა და პოპულარიზაცია, მათი პროფესიული და კარიერული განვითარების ხელშეწყობა; საქართველოს თეატრების რეპერტუარის ახალი დადგმებით გამდიდრება.

კონკურსში მონაწილეობის უფლება აქვთ საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტროს მხარეველობის სფეროში მოქმედ თეატრებს.

2. ქართული ფოტოხელოვნების ხელშეწყობის პროექტი – „ქართული კულტურული მემკვიდრეობის კვლევის ფოტოგრაფიული ალბომი“

კონკურსისთვის გამოყოფილი ბიუჯეტი შეადგენს 50 000 ლარს და მისი მიზანია: კულტურული მემკვიდრეობის შენარჩუნების, დაცვისა და პოპულარიზაციის ხელშეწყობა ქართული ხელოვნების მოძღვრული ძეგლების ფოტოგრაფიული

კიდევ ხუთი ახალი კონკურსი კულტურის სამინისტროსგან

ისა და დოკუმენტურ-მხატვრული ფორმისა და სექსის გზით; ქართული ფოტოგრაფიის ხელშეწყობა კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლების ამსახველი დოკუმენტური მასალის საგამოფენო-სადემონსტრაციო ფორმატში წარდგენისა და პოპულარიზაციის გზით.

კონკურსში მონაწილეობის უფლება აქვთ საქართველოში რეგისტრირებულ იურიდიულ პირებს, ფიზიკურ პირებს, ან ფიზიკური პირების ჯგუფს.

3. „ტურისტული გიდავისთვის კულტურის სფეროში სპეციალური ტრენინგ მონაწილეთა შერჩევა“

კონკურსისთვის გამოყოფილი ბიუჯეტი შეადგენს 50 000 ლარს და მისი მიზანია პროფესიული სტანდარტის ჩარჩო სასწავლო დოკუმენტის შექმნა, რომელიც ითვალისწინებს კულტურის სფეროში დასაქმებული გიდავის კვალიფიკაციის შემდგომ ამაღლებას; კულტურული ტურიზმის მიმართულებით დასაქმებული გიდავისათვის ახალი სტანდარტების დამკვიდრებას.

კონკურსში მონაწილეობის უფლება აქვთ საქართველოს საჯარო სამართლის იურიდიულ პირებსა და საქართველოში რეგისტრირებულ სხვა იურიდიულ პირებს.

4. „თანამედროვე დრამატურგიის განვითარების ხელშეწყობა“

კონკურსისათვის გამოყოფილი ბიუჯეტი შეადგენს 30 000 ლარს და მისი მიზანია: დრამატურგთა მოტივაციის

ამაღლება, პოპულარიზაცია და მათი საქმიანობის ხელშეწყობა; ახალი ქართული პიესების შექმნისა და უცხოური დრამატურგიის ნიმუშების ქართულ ენაზე თარგმნის მხარდაჭერა; საქართველოს თეატრების რეპერტუარის შევსება, განახლება და გამრავალფეროვნება და თანამედროვე სათეატრო პროცესის გააქტიურება.

კონკურსში მონაწილეობის უფლება აქვთ საქართველოში რეგისტრირებულ იურიდიულ პირებს, რომელთაც გააჩნიათ შესაბამისი საქმიანობის გამოცდილება.

5. „ქართული კარიკატურის ხელშეწყობა“

კონკურსისთვის გამოყოფილი ბიუჯეტი შეადგენს 10 000 ლარს და მისი მიზანია: სახვითი ხელოვნების ერთ-ერთი ფენის – კარიკატურის აღორძინება და განვითარება საქართველოში; კარიკატურის ფართოში მომუშავე ხელოვანთა წარმოჩენა-პოპულარიზაცია, მათი ნამუშევრების შექმნისა და გამოფენის გზით.

კონკურსში მონაწილეობის უფლება აქვთ საქართველოში რეგისტრირებულ იურიდიულ პირებს, ფიზიკურ პირებს, ან ფიზიკური პირების ჯგუფს.

საკონკურსო განაცხადები მიიღება 2021 წლის 4 ოქტომბრის 12:00 საათამდე სამინისტროში, მისამართზე: თბილისი სანაპიროს ქ. №4, მატერიალური სახით ან სამინისტროს ოფიციალურ ელექტრონულ ფოსტაზე – info@culture.gov.ge ელექტრონული დოკუმენტის სახით.

1993 წლის 27 ივლისს სოჭში რუსეთის შუამავლობით დაიდო შეთანხმება „აფხაზეთში ცეცხლის შეწყვეტისა და მასზე კონტროლის მექანიზმის შემუშავების შესახებ“. 1-დან 20 აგვისტოს ჩათვლით, ქართულმა მხარემ მთლიანად შეასრულა შეთანხმება. მდინარე გუმისთის მონაკვეთზე დატოვა მხოლოდ ორი სამეთვალყურეო პუნქტი, დაიწყო ბატალიონების დაშლა, ფოთის მიმართულებით გაიყვანა მძიმე ტექნიკა. სოხუმში მასიურად იწყება ღვენილი მოსახლეობის დაბრუნება და მზადება ახალი სასწავლო წლის დაწყებისთვის.

თუმცა, 1993 წლის 16 სექტემბერს სეპარატისტ-გაბატონებულმა მხარემ დაარღვიეს სოჭის შეთანხმება და რუსეთის სამხედრო ნაწილების დახმარებით დაიწყო მასიური შტურმი პრაქტიკულად განიარაღებულ სოხუმზე. 23-ე ბრიგადის, მე-8 ბატალიონის პირველი ასეულის მეთაურის ჯემალ სპანნიძის შეფასებით, 1992-93 წლების რუსეთ-საქართველოს ომის ერთ-ერთი გრავიკული ფურცელია და ამ მხრივ უმძიმესია კამანის გრაფიკა. ომი მიმდინარეობდა თითქმის წელიწადი, რამდენიმე შეტევა იყო განხორციელებული, მაგრამ კამანის აღება მტერმა ვერ შეძლო.

ღღეს ჯემალ სპანნიძე გვესაუბრება.

ეს ომი ქალით ნაგვავებინა იფორიდალა მოდლატეობრივა მთავრობამ!

სოხუმის დასაბრუნება - კამათა დაიჩინაჰიკაჰი საქართველოში

რუსეთი არ იყო ისეთი მძლავრი, როგორც ახლა პუტინის რუსეთია. ამიტომ, სამსუხაროდ, მოხდა გარიგება საქართველოს პოლიტიკურ ხელმძღვანელობასა და რუსეთის შორის, რომ სოხუმში უნდა დაეთმოთ.

– 1-20 აგვისტოს მონაკვეთში ქართულმა მხარემ მთლიანად შეასრულა შეთანხმება და მხოლოდ გუმისთის თავზე დატოვა 2 სამეთვალყურეო პუნქტი. პარალელურად, დაიწყო ბატალიონის დაშლა და ფოთის მიმართულებით გაიყვანეს მძიმე ტექნიკა. აფხაზეთის განიარაღება – ესეც გარიგების ნაწილი იყო?

– 29 წელი გავიდა აფხაზეთის ომიდან. უმძიმესი თარიღია 1993 წლის 16 სექტემბერი, როდესაც სეპარატისტულმა მხარემ დაარღვია ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ შეთანხმება, ეს არის პერიოდი, როდესაც აფხაზეთში დაბრუნებული იყო მშვიდობიანი მოსახლეობა და ამავ დროს 27 ივლისის შეთანხმების საფუძველზე, სამხედროები განიარაღებული იყვნენ და ამ ფონზე აფხაზეთმა მხარემ განაახლა ცეცხლი, რასაც მოჰყვა 27 სექტემბერი. 29 წლის შემდეგ შეგიძლიათ გაიხსენოთ რა მოხდა რეალურად 16 სექტემბერს დილის 05:00-ზე, როდესაც კოდორის მხრიდან განახლდა საბრძოლო მოქმედებები?

– **ჯემალ სპანნიძე:** შევთანხმდეთ, რომ ეს არ იყო ქართულ-აფხაზური კონფლიქტი, ეს იყო რუსეთ-საქართველოს ომი, მაშინ რუსეთი ფარულად მოქმედებდა და ღიად აგრესია 2008 წელს გამოხატა. 1992-93 წლებში ფარულად მიმდინარეობდა რუსეთ-საქართველოს ომი. ამ ომში რუსეთი ჩართული იყო თავისი სამხედრო ტექნიკით და სამხედროებით. 16 სექტემბერი და შემდეგ უკვე 27 სექტემბერი გამოიწვია 27 ივლისის ტრაგიკულმა ხელშეკრულებამ, რომელიც ჩვენმა პო-

ლიტიკურმა ხელმძღვანელობამ დადო – ფაქტობრივად, მოლაპატრონობრივი ხელშეკრულება, რის შედეგადაც მოხდა საქართველოს საჯარისო ფორმირების გაყვანა აფხაზეთის ტერიტორიიდან, სამხედროების განიარაღება. ამ ხელშეკრულებით ჩვენი პოზიციების სრული მოშლა მოხდა, რომელიც თითქმის წელიწადი გვეკავა და მტერი ვერ შემოდიოდა, ვერ იღებდა ქალაქ სოხუმს. მარტის შემდგომი ოპერაციებიც ჩაიშალა, რადგან შეტევის ოპერაციებს დიდი ძალა უნდა. მარტო არტილერიამ, ავიაციამ და ტექნიკამ ვერ უშველა, რადგან ირგვლივ მთებია და ამიტომ ცოცხალი ძალა სჭირდებოდა.

მათი ეს ცოცხალი ძალა ჯერ მარტში განადგურდა და შემდგომ ივლისში. მოგეხსენებათ, რომ ომი უამრავ რესურსს მოითხოვდა. რუსეთს ჰქონდა ეს რესურსი, მაგრამ შიგნით უჭირდათ, ვინაიდან დაძაბულობა იყო ჩრდილოეთ კავკასიაში და საერთოდ, მაშინ

– მარტო ბატალიონი არა, მთლიანად დაიშალა 23-ე ბრიგადა, რომელშიც შედიოდა 8 ბატალიონი, 10 სამსახური, საარტილერიო, საზენიტო დივიზიონი და სატანკო ნაწილი. ჩვენი 23-ე ბრიგადა, რომელიც ადგილობრივებისგან იყო დაკომპლექტებული, ყველანაირად უძლიერესად ჩამოყალიბდა. დისციპლინაც გვექონდა და ფაქტიურად ჩამოყალიბდით უძლიერეს ბრიგადად. რუსეთის არმიას და ჩრდილოეთ გადამთიელებს რომ ეომები, ეს ცოტა არ არის. აფხაზეთში ომი მიმდინარეობდა და პარალელურად, სკამის გამო სამოქალაქო ომი იყო გაჩაღებული საქართველოში.

ყველანაირ რესურსს ვიყენებდით, რომ არა მხოლოდ შეგვენარჩუნებინა, არამედ გადავსულიყავით შეტევაზე, რომ დაგვემთავრებინა ეს ომი. მაგრამ, სამსუხაროდ, ასეთი გადაწყვეტილება მიიღო პოლიტიკურმა ხელმძღვანელობამ. ჩვენ, რა თქმა უნდა, არ ვენდობოდით ამ ხელშეკრულებას. როცა მეუბნებოდნენ ომი დამთავრდაო – ვპასუხობდი: „ომი არ დამთავრებულა, მტერი აგერ ყურის ძირშია, არც სახლში წასულა, პირიქით, იარაღდებაინ“. სამსუხაროდ, ჩვენი მხარეც მიამიტურად მიენდო 27 ივლისის ხელშეკრულებას.

– **ამ მიამიტობის მიზე-**

ზი ალბათ ისიც იყო, რომ ქალაქში დაიწყო აღდგენითი სამუშაოები, სწავლის პროცესი განახლდა, სტუდენტები დაბრუნდნენ, ხალისი დაბრუნდა ქალაქში. არ ფიქრობთ, რომ მშვიდობიანი მოქალაქეების დაბრუნებაც მიზანმიმართულად მოხდა?

– რა თქმა უნდა, რუსეთი დაუნდობელია, თავის დედასამშობლოს ულიტავს და ქართველებს დაგვინდობდა? მშვიდობიანი მოქალაქეების, ბავშვებისა და მანდილოსნების გამო არ შემოგვიტევედა? სამსუხაროდ, ჩვენი ხალხი მინდობილი იყო. სასწავლო პროცესი დაიწყო, მაღაზიებს ინანსილებდნენ და მშვიდობიან ცხოვრებაში ერთვებოდნენ მაშინ, როდესაც მტერი ყურისძირში იყო და არსად არ მიდიოდა.

სამსუხაროდ, ჩვენი პატარა კამანის მოსახლეობაც ვერ იყო კარგად ორგანიზებული, რაც 16 სექტემბრის შეტევაზე აჩვენა. რამდენჯერ გავაფრთხილე, რომ ქალები და ბავშვები არ შეეყვანათ, მაგრამ მოსახლეობა დაბრუნდა, ეგონათ, რომ ომი დამთავრდა. კამანში შეტაკების დაწყებამდე შალვა ქარჩავამ გამოიყვანა ნაწილი, ბიჭები გაუშვით, რომ დარჩენილები გამოეყვანათ, მაგრამ ბიჭები ტყვედ აიყვანეს.

– **16 სექტემბერს ოჩამჩირის პარალელურად, დაახლოებით 11:00-ზე უკვე შრომიდან იწყება შეტევა და მთავარი იერიში მიიტანეს სოფელ კამანზე. თუმცა, სხვადასხვა ფილმში საუბარია იმაზე, რომ სტრატეგიული სიმძლავრეებიდან შეუტევეს კამანს და დაიწყო სოხუმის აღებისთვის ბრძოლა...**

– ასე არ არის. თომა ჩაგელიშვილი თავის ფილმში ამბობს არასწორად, რადგან არც ერთი სტრატეგიული სიმძლავრე მტერს არ აუღია. აიღეს მხოლოდ ზეგანი, მაგრამ იქიდან სოხუმში არ ჩანს. ჩვენი კამანის

მთა, ბრიცის და იაშტუხის მთა, რომელიც სტრატეგიულად მნიშვნელოვანი იყო, არ ჰქონდათ აღებული. რუსეთის გენერალურ შტაბში იყო უკრაინელი სამხედრო, მის სახელს და გვარს ვერ დავასახელებ, ეს ადამიანი გვანვდიდა ინფორმაციებს. წინასწარ ვიცოდით, რომ შემოტევები მზადდებოდა, მომზადებული ვხვდებოდით ხოლმე.

ჩვენი ბატალიონის მეთაურმა რეზო ასმავემ დამირეკა და მითხრა, რომ რუსები შემოტევისთვის ემზადებიან, ბიჭები გააფრთხილე და გადამალული იარაღები აიღეთო. მივედი კამანში, გავაფრთხილე მოსახლეობა და ასევე, ღამით გამოვიტანეთ გადამაღული იარაღი. სამსუხაროდ, დილით უკვე დასრულდა სროლის ხმა. რეზო ასმავესგან მივიღეთ ინფორმაცია, რომ რუსებმა კოდორის ხიდი გადაკეტეს და პირველი შეტევა იქ მიმდინარეობდა. **„მერე ალბათ ჩვენ დაგვარტყამენ. მე, ბირცისის მთაზე ავალ და თქვენ კამანის**

შემოსასვლელი დაიკავეთ, — მითხრა ასმავემ, რომელიც წავიდა და რამდენიმე ხანში ვნახე, რომ ზადიგორადან მორბიან ბიჭები და მითხრეს, რომ კამანში შემოვიდნენ, აფაქიძე და ბიჭები ტყვედ აიყვანეს. დაწყევთ წინააღმდეგობის განცევა, მტერი ჩაის პლანტაციებში გაიფანტა. ჩვენმა თანამებრძოლმა გურამ ცინარიძემ მითხრა, რომ დარჩენილმა მოსახლეობამ მოასწრო ხევი გასვლა და ალბათ, ლინდავას ტყის მიმართულებიდან გამოვლენო.

— კამანის აღების ამ უმძიმეს ისტორიას ჰყავს თავისი უცნობი გმირები...

— ნამდვილად ასეა. პატარა კამანს ჰყავს თავისი გმირები, რომლებმაც მტერს თავი არ დაუხარეს. ზადიგორასთან აფაქიძე და ბიჭები ტყვედ აიყვანეს, მათ შორის იყო ზაურ თოდუა, რომელსაც ხელ-ფეხი შეუკრეს და აიძულებდნენ ერევნებინა ცუგუროვის შემოვლითი გზა ბირცხის მიმართულებით, რომელიც სტრატეგიულად მნიშვნელოვანი იყო. ნამების მიუხედავად ზაურმა სამაგალითო თავგანწირვა გამოიჩინა და არ გასცა სამხედრო საიდუმლო, არ უღალატა თანამებრძოლებს და, მიუხედავად სასტიკი წამებისა, მტერს თავი არ დაუხარა. ხელ-ფეხშეკრული ჩვენი გმირი ზაური ჩააგდეს „გაზ-66“-ში და წამების შედეგ გმირი ვაჟკაცი დახვრიტეს. ეს სახა კიდეც ჩვენმა თანამებრძოლმა მურმან მესხმა.

ბირცხაზე უნდოდით ასვლა, რადგან ბირცხიდან უცებ გადავიდოდნენ ლინდავას, ჩამბას და თავისუფლების მიმართულებით, მაგრამ ზაურიმ არ გასცა ეს ინფორმაცია.

მოგეხსენებათ, რომ ზაური თოდუა დაჯილდოებულია პირველი ხარისხის ორდენით. ზოგიერთი გენერალი მეკითხებოდა — ტყვედ ჩავარდნილები როგორ ხდებიან გმირები? რაზეც ვუპასუხე — გიორგი ანუ ხელში რომელიმე გმირი გახდა ეროვნული გმირი თქო? არანაკლები გმირობა აქვს ჩადენილი ზაურ თოდუას, რომელმაც არ გასცა ინფორმაცია და არ აჩვენა ბირცხის გზა. მას რომ ეს გზა ერევნებინა, გადარჩებოდა, მაგრამ ეს არ გააკეთა!

არ დავასახელებ იმ პიროვნებას, რომელიც ასევე ტყვედ აიყვანეს, სამსუხაროდ, მან აიყვანა მტერი ბირცხის მთაზე. იქ დაგვიხოცეს ბატალიონის უფროსი, მეთაური და 20 მებრძოლი და აიღეს ბირცხის მთა ზუსტად იმ ადამიანის ჩვენებით. ყოფილი მეომარი იყო, მაგრამ მის სახელს და გვარს ვერ ვიტყვი. ზაური თოდუამ არანახული გმირობა ჩაიდინა და ამის შესახებ წიგნიც არის დაწერილი. მოვა დრო და ზაური გახდება ეროვნული გმირი. იცით, გენო ადამიანს 30 წლის შემდეგ მიანიჭეს ეროვნული გმირობა.

ჩვენ იმან გადაგვარჩინა, რომ თავისუფლების შემოსასვლელთან ე.წ. ბლინდაფი გვექონდა გათხრილი და იქ შევფარეთ თავი, რაც შეგვეძლო გავუნეთ წინააღმდეგობა. ეგონათ, რომ ჯერადი შემოვიდა, არადა ცუგუროვის ბიჭები ვიყავით, ნაწილი დაჭრილი გვყავდა, მაგრამ 70 კაცამდე მოვიგერიეთ 16-17 სექტემბრის შეტევა. მერე უკვე მოვიდა ცხუმიდან დამხმარე ძალა, მაგრამ 17 სექტემბერს უკვე დაკავებული ჰქონდათ ბირცხის მთა. უკრაინის მოქალაქისგან ისევ მოვიდა ინფორმაცია, რომ 4 საათზე შეტევაზე გადმოვლენო.

— 16 სექტემბერს ძალიან ბევრი დახვრიტეს კამანში...

— ჩვენი მოსახლეობის ნაწილი, რომელმაც გამოსვლა ვერ შეძლო, ხევს შეაფარა თავი, მაგრამ სამსუხაროდ, ტყვედ აიყვანეს. ტყვედ აიყვანეს მურთაზ შამათავა, რომელიც ადგილზე დახვრიტეს. მისი შვილი მოვიდა ჩემთან და მითხრა, რომ მოიძია ის ადგილი, სადაც დაასაფლავეს დახვრიტილი შამათავა. დახვრიტეს ბატონი ტარიელ ჭანტურია.

თოთო ბავშვი, 5 წლის შვილი ეკავა ხელში, რა დროსაც დახვრიტეს თენგიზ ქარდავა, მისი დახვრეტილი სხეული მეუღლემ სახლში დაასვენა და შემდეგ მიწას მიაბარა. ეს იყო უკეთილშობილესი ადამიანი, რომელსაც სამშვიდო პროცესის დროს საკვები მიჰქონდა სამშვიდობოებთან. სამსუხაროდ, ვერ მოასწრო გამოსვლა. სადისტურად დახვრიტეს ეს ახალგაზრდა ბიჭი, ისევე როგორც ქალბატონი ზაირა ქებურია.

სრული პასუხისმგებლობით შემიძლია ვთქვა, რომ ტყვედ ჩავარდნილებსაც კი არ ვანამებდით. ჩვენს რაიონში მსგავსი რამ არ იყო. აფხაზებმა წიგნი გამოს-

ცეს და რომ ვკითხულობ, ძირითადად საუბრობენ ოჩამჩირეში მომხდარ ძალადობაზე.

— აფხაზები საზგასმით აღნიშნავენ „მხედრონის“ მიერ ჩადენილ ძალადობაზე და ამით ცდილობენ გაამართლონ მათ მიერ ჩადენილი სისასტიკე...

— დიას, მაგრამ მიდი და მაგას მოსთხოვე. ომის კანონში არ შედის მშვიდობიანი მოქალაქეების დახვრედა, ძალადობა! მარტო აფხაზები არ აკეთებდნენ, სომხები და ჩეჩნები უარესს აკეთებდნენ. საეროდ, საშინელებას აკეთებდნენ კაზაკები. ერთი მაგალითი მინდა მოგიყვით:

კამანში რამდენიმე ადამიანი ტყვედ ავიყვანეთ, სამსუხაროდ, მოვიდნენ სხვები და ეს სალხი დახვრიტეს. ჩვენ, ადგილობრივებმა მივაბარეთ მიწას და უკვე სამშვიდობო პროცესში გადავეცით ცხედრები. ჩემი ინფორმაციით, ბევრმა აფხაზმა ადამიანურად იმოქმედა და ტყვედ ჩავარდნილები გადაარჩინა, ბევრი პირიქით — არადა მიანიშნავდა მოქმედებდა.

— განიარაღებული აფხაზეთი ვერ ღებულობდა სამხედრო დახმარებას, რადგან უკვე სამხედროში მიმდინარეობდა შეტაკებები. რატომ ვერ მოდიოდა სამხედრო დახმარება, რამაც წელში გადატენა აფხაზეთი, რომელიც დღემდე ოკუპირებულია?

— ქრონოლოგიურად რომ გავაგრძელოთ, 18 სექტემბერს თავისუფლების აღება ჰქონდათ გეგმაში. ტანკსაწინააღმდეგო სისტემა დაეყენებოდა გზაზე და კობა ქირიას წყალობით გავანადგურეთ მონინალმდეგის მძიმე ტექნიკა და უკან გაიქცნენ.

მოვიდა გია ყარყარაშვილი, რომელმაც მადლობა გადაუხადა კობა ქირიას, რადგან სწორედ მისი ვაჟკაცობით დაიხია რუსეთმა უკან. მაშინ დაიღუპნენ რუსები და ჩრდილოკავკასიელები, მათ ჰქონდათ რუკა და ასევე გეგმა, რომ 19-ში უნდა აეღოთ სოხუმი. არ ელოდნენ, რომ მოუნევედათ უკან დახევა. ჩვენ არ ვიცოდით, რა ხდებოდა სხვა მიმართულებით, ყველაფერს ვაკეთებდით, რომ სოხუმში შესვლა არ დაგვეშვა.

ყარყარაშვილმა გვითხრა, რომ დამხმარე ძალა, 5 ათასი კაცი და ტექნიკა შემოვიდა. გვითხრა, რომ ქობალიაც შეუერთდა. პატარა პრობლემა არის კოდორთან, მაგრამ გადმოვლენ და გავდივართ ბოლომდე, ანუ

ფსოუმდე. დილით მოვა დამხმარე ძალა, როგორც მხედრონი, ასევე ზვიადისტებიც. ვიფიქრეთ, რომ გვეშველა, მაგრამ „მხედრონილები“ და ზვიადისტები ერთმანეთს არ ენდობოდნენ. დამხმარე ძალა იმედი იყო ჩვენთვის.

გია ყარყარაშვილმა მითხრა, რომ მე წავალ და იქიდან წამოვუძღვებო და წავიდა. ერთმანეთში უთანხმოება მოუვიდა „მხედრონს“ და გამსახურდიას მებრძოლებს, წინ წასვლის ნაცვლად, უკან დაიხიეს. სამსუხაროდ, 20-21 სექტემბრის შემდეგ არავინ დამხმარე არ მოსულა.

— რომ არა სამოქალაქო ომი, ისევ ზვიადისტების და „მხედრონის“ დაპირისპირება, დადგებოდა 27 სექტემბერი?

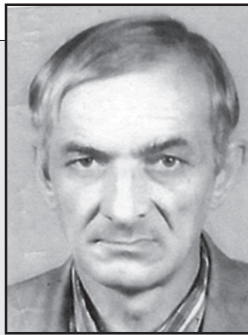
— შევარდნაძემ და გამსახურდიამ თავის სკამს გადააყოღეს აფხაზეთი. ეს არის ჩემი დასკვნა. ბოლომდე იბრძოდა გია ყარყარაშვილი. შევარდნაძე ჯერ მოუნოდებდა ხალხს, რომ ჩამოდიოდა და დავიცვათ აფხაზეთი, მაგრამ 27 სექტემბერს ჩაჯდა რუსების თვითმფრინავში და გამოიქცა თბილისში. არც ჯაბა იოსელიანი არ გაქცეულა, მაგრამ ავტორიტეტი დაკარგული ჰქონდა...

16-დან 27 სექტემბრამდე იყო მასიური განადგურება. არ იყო რესურსი, რომ დაჭრილები ჩაენაცვლებინათ, თორემ ბრძოლას კიდევ გააგრძელებდა ხალხი. როგორც გითხარი, ჩვენ ავტომატებით გავაქციეთ მტერი და ფაქტიურად შეტევაზე წავედით, რომ დაგვებრუნებინა ხეობა. მთაგორიან ადგილებში ომი ძნელია, ტექნიკას ვერ გამოიყენებ. ასეთ ადგილზე ომი დამცავისთვის იოლია, შემტევისთვის კი, ძნელია. იმიტომაც განგვაიარაღეს და გამოგვიყვანეს. წარმოიდგინეთ, ჩვენი კამანი, ერთი ბენო სოფელი იყო და ვერ დაიკავეს. შრომის ასაღებად ერთი თვე მიდიოდა ბრძოლა და ვერც ერთი სიმაღლე ვერ აიღეს. ეს ომი ძალით წავგვაგებინა შევარდნაძის მამოძღვრელი ვაიმთავრობის მოღალატეობრივმა მთავრობამ.

ესაუბრა თამაზ ძარჩავა

ბაბრატ ბაღილი

ილია ჭავჭავაძის პრემიის ლაურეატი

აფხაზეთის მონატრობა

მე აფხაზეთის მიყვარს ბუნება და აფხაზეთსაც დიდად ვაფასებ, თუმც ვერ ვახერხებ შინ დაბრუნებას, სისმარში ვხედავ მე ჩემს აფხაზეთს.

ოჰ, ჩემს სატყეოვარს არ უჩანს ბოლო, გამოვიარე რა გზა, რა ქირი... ჩემს სამშობლოში ვარ უსამშობლო, ჩემს სამშობლოში ვარ მუჰაჯირი.

ჩამესმის ყურში: „ინაჟუეტ აყვა“

გახარებული ვუსმენ რადიოს...

და ვხედავ: გული სისმარს რომ აპყვა,

ეჰ, მოგონებებს ახლა სად ვსვლი...

სისმარში ვხედავ მე ჩემს აფხაზეთს...

თქვენ გეკითხებით სოხუმელებო:

სოხუმს ერთადერთს მოვლ ქვეყანაზე,

რალა ფასი აქვს უქართველებო?

დრო გაიყინა, შეჩერდა თითქოს,

როგორც საათი ქალაქის თავზე...

მე გული დამაქვს წუხილით სახვე,

მაგრამ მიზეზი ვის უნდა ვკითხო?

კაცის ღირსება არ იყიდება,

მე მდიდარი ვარ ჩემი ჭაღარით,

სხვას შერჩა ჩემი ავლა-დიდება,

ისე ვით ნაძარცვ-ნაყაჩაღარი.

რა დამაფიცებს სოხუმის ქუჩებს

მოწოლილ ნადგულს რა გააყურებს?

დავდივარ როგორც გულგამოსრული

და შესიხმრება ჩემი სოხუმი.

ვერ დაიფიცებს ზღვისპირა ბულვარს

თუ კაცი მართლა სოხუმელია...

მე ამ ქალაქში დაგზადებულვარ,

სოხუმელები ალბათ მელაიან...

დრო და მანძილი ჩვენი მტრებია,

ჩვენ ერთმანეთი მოგვანატრებია.

სანაპიროსთან მყუდრო ყურეა

და რესტორანი „დიოსკურია“.

დავსვდებით ერთად ჩვენს ნაცნობ ბარში

და ერთმანეთთან ვართ ბანი-ბარში...

და ისმენს ყური აფსუურ ბგერებს

და მონატრობა გულს ამიძვრებს...

შეიფრთხილებს სიტყვა ქართული

და ვარ ამაყი, წელგამართული...

ყურს მოგვრავ იქვე მეგრულ საუბარს

და ჩემს სახლიკაცს მეც მხარს აგუბამ.

გავინალისებთ გუნებას ლუდით,

სინჩა არაყიც არ არის ცუდი.

კამათის თემა ფეხბურთი, სპორტი

და ყავის ბოლში ტორტმანებს პორტი.

მეგებებიან ჩემი პალმები...

მშობლიურ ქალაქს მივესალმები.

ზღვას დაჰფარფატებს თეთრი თოლია

და მიწვევნია ცას მაგნოლია...

ქალიშვილები სანაპიროზე

თქებში იწნავენ თქროს მიმოხეხს.

შორიდან მისმობს თეთრი ვაგზალი

ჩემი თილისმა, ჩემი შავია...

და დამაქვს როგორც მძიმე საგზალი,

ეს მონატრობა, ეს ნოსტალგია.

მიწა — აფხაზთა, ქართველთა

როცა ჩვენს ტურფა სამშობლოს გადამთიელი ვგართმევდა, უხმობდა ხოლმე ქედზე კაცს — მეფე აფხაზთა, ქართველთა...

მამულის დაცვა მტერთაგან თუმცა მრავალჯერ გაძნელდა, გოჯს არა თმობდა მიწისა, მეფე აფხაზთა, ქართველთა...

თუმცა უთვალავ ბრძოლაში მტრისგან მრავალნი მოისრნენ, ჩვენს მეფეს მუდამ იცავდა მისი აფხაზი მოისრენ...

ჩვენ ერთმანეთის შემობა, ძმებო, მრავალჯერ ვიგრძენით, თავს თვლიდნენ შინაურებად აქ თქვენნი შარვაშიძენი...

ჩვენ ერთი გვექნდა მამული, ჩვენ ერთი გვექნდა მიწები და ამ მიწიდან ვერცერთი ვერასდროს გავიხიზნებოთ.

და ვიტყვი: ჩვენი სამშობლო ბოლოსდაბოლოს გამართულდა, მხარე ღვთისმშობლის წილხვედრი, მიწა —

აფხაზთა, ქართველთა... * „ი ჩაჟუეტ უვა“ — „ლაპარაკობს სოხუმი“ (აფხ)

ოქტაგონზე

მეჩაბ ღვალიშვილი: „მსაჯს პუტისარი - თუ უპატყო, რთო კვლეგი, მხოლოდ ასეთ უემთხვევაში გააჩიარო“

მართმედიამ მეტროპოლია მირაბ ღვალიშვილმა აბსოლუტურ საბრძოლო ჩემპიონატში ბრაზილიელი მარლონ მორაეში ტექნიკური ნოკაუტით დაამარცხა და ბრძოლის დასრულების შემდეგ ოქტაგონზე მცირე კომენტარი გააკეთა.

„მე მტკივა, ამ დროს ყველა დაზარალებულია. მე ვიღებ ბრმა დარტყმას - მაგრამ ვარ მეოცნარი. მსაჯს ვუთხარი, თუ უბედური შემთხვევა მოხდა და შეატყობ, რომ გვედები, მხოლოდ ასეთ შემთხვევაში გაჩიარე, მანამდე არა. ეს ჩემთვის არაფერია“, - თქვა ღვალიშვილმა.

ალსანიშნავია ისიც, რომ მსაჯმა პეტერსონმა ბრძოლა არ შეწყვიტა პირველ რაუნდში, როდესაც მორაეშიმა ღვალიშვილზე დიდი ზეწოლა მოახდინა, ალბათ ამით ყველაზე სანახაობრივ ბრძოლას გამოტოვებდა გულშემატკივარი, გამარჯვება პირველ რაუნდში ბრაზილიელი მეტროპოლისთვის რომ მიენიჭებინათ, რადგან ბოლო წლებში ერთ-ერთი ყველაზე საინტერესო დაბრუნება მეორე რაუნდში სწორედ მერაბმა შემოგვთავაზა და UFC-ში ზედიზედ მეშვიდე გამარჯვება მიითვალა.

ტატაზა

ტატოს გრან პრი

ზაბრეზის გრან პრიზე ტატო გრიგალაშვილი ჩემპიონი გახდა. ქართველმა ძიუდოისტმა 81 კგ წონით კატეგორიაში შესანიშნავად იასპარეზა და ოქროს მედალს დაეუფლა.

ტატო პირველი წრისგან თავისუფალი იყო, შემდეგ კი მოლოდინი ნიციონ ზაბოროსჩიუ დაამარცხა, რასაც ფრანგ ბაპტისტე პიერთან გამარჯვება მოჰყვა და ნახევარფინალში ალმოჩნდა. იქ გრიგალაშვილმა ნიდერლანდელი ჯიმ ჰეიმანიც დაამარცხა და ფინალში ბრაზილიელ გილერმე შმიდტს შეხვდა, რომელსაც ვაზარით მოუგო და ზაგრების გრან პრის ჩემპიონობა მოიპოვა.

81 კგ წონით კატეგორიაში ასევე ასპარეზობდა ზაურ დვლიშვილი, რომელმაც პირველივე შეხვედრა წააგო ესპანელ ხოსე მარია მენდიოლასთან. 73 კგ წონით კატეგორიაში ჯუმბერ მელაძემ პირველ წრეში დიდი ბრიტანელი დანიელ პოუელი დაამარცხა, ხოლო შემდეგ ესპანელ სალვადორ კასეს როკასთან თვითონ განიცადა მარცხი და ასპარეზობას გამოეთიშა.

ლეგიონერი

ქულაგის, ტიტულის

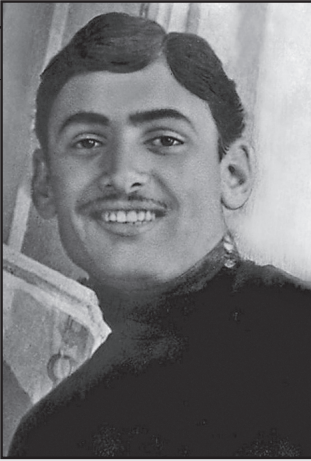
მსაბნეთის ლეგა ენდესას მესამე ტურში „ლენოვო ტენერიფემ“ საკუთარ მოედანზე „ბილბაოს“ უმასპინძლა. შეხვედრა დაძაბული გამოდგა და კუნძულელებმა 89:79 იმარჯვეს, მატჩის ბედი კი ბოლო მეოთხედში გადაწყდა, რომელიც დამხვედრებმა რვა ქულით მოიგეს და ეს გადაწყვეტი აღმოჩნდა.

გიორგი შერმადინს მორიგი სუპერთამში ჰქონდა. ქართველმა კალათბურთელმა 22 წუთში 19 ქულა, 4 მოხსნა და 2 პასი მიითვალა. გიომ 9-დან 7 ორქულიანი და 6-დან 5 საჯარიმო მოათავსა კალათში, რის შედეგადაც მისი მარტივი ქმედების კოეფიციენტი 26-ს გაუტოლდა.

შერმადინის ეს მაჩვენებელი ორივე გუნდში საუკეთესო იყო და შედეგად, მატჩის MPV-ის ტიტული ერგო. „ლენოვო ტენერიფეს“ 2 გამარჯვების წილ 1 მარცხი აქვს, მეექვსე ადგილზეა და მომდევნო შეხვედრას 3 ოქტომბერს, მადრიდში, „რელთან“ გამართავს.

სათავეათა

მს ისტორია, ქართველი იუნკერისა და ერთ-ერთი პირველი პროფესიონალი ფეხბურთელის ცხოვრების საოცარი და გრაგიკული ამბავი, ჩემმა მეგობარმა, მთაწმინდის რაიონის გამგეობის სამხედრო განყოფილების უფროსმა, შესანიშნავმა პუბლიცისტმა და რამდენიმე მხაგრულ-დოკუმენტური წიგნის ავტორმა ბადრი გოგუაძემ მიამბო. შემდეგ ეს შესანიშნავი წიგნადაც გამოცა სათაურით „ამბავი მოპურთალი იუნკერისა“, სადაც აღწერილია ცხოვრება შალვა პრისთავისა, საქართველოს სამოციქულო ეკლესიის მიერ წმინდანად შერაცხული გმირის შალვა ქსნის ერისთავის პირდაპირი შთამომავლისა, ერისთავთა გვარის ღირსეული შვილისა: 24 წლის იუნკერმა შალვა ერისთავმა გაბანხელასთან ბრძოლისას 1921 წლის თებერვალში უმაგალითო გმირობა ჩაიდინა - იგი მტრის გყვამურქვევს, რომელიც შეგევაზე გადასულ ქართველებს გზას უღობავდა, მკერდით გადაეფარა. ეს გმირობა ქართველი ახალგაზ-

რდისა მხოლოდ ისტორიით დაინგერესებულმა პირებმა იციან და ვგონებ, საჭირო და აუცილებელიცაა ხელისუფლებამ ღირსეულად დააფასოს მისი უმაგალითო საქციელი, რადგან ომის დროს ამგვარი ქმედება მიეკუთვნება უმაღლესი რანგის განსაკუთრებულ გმირობას და შესაბამისად, ამის ჩამდენს ეროვნული გმირის წოდებას ანიჭებენ.

შალვა ერისთავის პიროვნება იმითაცაა საინტერესო, რომ იგი იყო ერთ-ერთი პირველი ქართველი პროფესიონალი ფეხბურთელი, საფეხბურთო კლუბ „სოკოლის“ წევრი.

ქართული ფეხბურთის ისტორია საუკუნეს კარგა ხანია გასცდა და ინგერესმოკლებული არ იქნება გავისხენოთ კაცი, რომელმაც ქართული ფეხბურთის ისტორიაში გამორჩეული ადგილი დაიკავა. სიმბოლურია, რომ ამ ახალგაზრდა გმირის საფლავი დღევანდელი ვერის ბაღის ცენტრშია, იქ, სადაც ფეხბურთის ქომავთა საყვარელი ადგილი იყო ოდითგან.

ამბავი მობურთალი იუნკერისა

ფეხბურთი რუსეთის უზარმაზარ იმპერიაში, ევროპასთან შედარებით, გვიან, მაგრამ შედარებით სწრაფი ტემპით იკიდებდა ფეხს. პირველობას საქართველო არავის უთმობდა. თბილისში ჩეხური „სოკოლის“ ინსტრუქტორები ჩამოვიდნენ. სწორედ მათ იზრუნეს თავგამოდებით დედაქალაქის მოსწავლე-ახალგაზრდობის სპორტული ინვენტარით უზრუნველსაყოფად. მათ ჩამოიტანეს ნამდვილი ფეხბურთის ბურთიც, იმ დროისთვის „მისტრისკური“ და „ფაბრიკული“ ნარმოებისა. მართალია, ეს ბრიტანული თამაში პირველად საქართველოს შავიზღვისპირელებმა დააგემოვნეს, მაგრამ სპორტული ნესებითა და თამაშის კანონებით შექმნილი პირველი საფეხბურთო „კრუჟოკი“ (სახელდახელოდ ჩამოყალიბებული სპორტული კლუბი) მაინც თბილისში შეიქმნა. სწორედ აქ ეზიარა ამ სასწაულ თამაშს ჭაბუკი შალვა ერისთავი. 1909 წელს დედაქალაქის გიმნაზიების მოსწავლე ფეხბურთელი სპორტსმენები ქუთაისის ესტუმრნენ და იქ პირველი საჩვენებელი მატჩი გამართეს. ამის შემდეგ 1911 წლის 23 ოქტომბერს პირველი საჯარო მატჩიც შედგა. სპეციალურად გამოიყო მოედანი, დაიხაზა, შეიმოსა ფერადი დროშებით, უკრავდა სასულე ორკესტრი. მატჩს ოთხი მსაჯი სჯიდა, ერთმანეთს კი თბილისური გუნდები „სოკოლი“ და „რაკეტა“ ერკინებოდნენ. მატჩი „რაკეტას“ გამარჯვებით - 1:0 დასრულდა.

„სოკოლსა“ და ბაქოში მომუშავე ინგლისელი მენავთობეებისგან შექმნილ გუნდს შორის. პირველი ტაიმი 2:2 დასრულდა, მეორეში ინგლისელმა ბაქოელებმა იმარჯვეს და შეხვედრა 5:4 დამთავრდა. ამ თამაშს ჭაბუკი შალვაც ესწრებოდა. „სოკოლის“ გუნდი ძირითადად არაქართველებისგან შედგებოდა, ესეც იმპერიული პოლიტიკა იყო. იმ დღეს კი გუნდში სამი ქართველი იყო - გოლკიპერი მატჩიანი, ფორვარდები გაგუა და ბარათაშვილი. ფიზიკურად ძლიერმა და მოქნილმა ბარათაშვილმა გოლიც გაიტანა და ინგლისელთა ჰავბეკი შარპანტიეც შეინირა შეჯახებისას, რომელმაც თამაშის გაგრძელება ვერ შეძლო. მატჩს მისტერ ტვიდი სჯიდა.

ვაჟას ახალგორის ბაზარში შეხვედრია, როდესაც პოეტი ყველსა ჰყიდდა და ფანდურზე თავის ლექსებს ამღერებდა. კოლიას მოსწონებია ლექსები, ვაჟა თავისთან წამოუყვანია სასახლეში და მეორე დღეს კი ილიასთვის საგურამოში მიუყვანია (ილია ჭავჭავაძე ერისთავთა ოჯახის ნათლია და უახლოესი ადამიანი იყო).

ვაჟა თბილისში მძინწულია და შალვას ფეხბურთის თამაშსაც დასწრებია და ბიჭები შეუქცია - ძველ ქართველებს მთასა და ბარში უამრავი წვრთნათამაშობანი გვექონდა, ვარჯიში და შეჯიბრი მხოლოდ სახალისო და გასართობი კი არ ყოფილა, არამედ ამ დროს გამომუშავებული ჩვევები მტერთან ბრძოლაში ადგებოდათ ქართველებსო.

მამა-შვილი

შალვას გუნდი 1917 წელს ამიერკავკასიის ჩემპიონი გახდა. ორი წლის შემდეგ შალვა და მისი მეგობრები „შევარდენში“ დაიბარეს, მათ მონაწილეობა უნდა მიეღოთ 26 მაისის დღესასწაულთან დაკავშირებულ დიდ ღონისძიებაში. თავი შალვას გუნდებში საფეხბურთო სახანაობით ისახელეს. ახალგაზრდა ფეხბურთელებისთვის ყოველი მატჩი სამშობლოს სიყვარულისა და პატრიოტიზმის უმაღლეს დონეზე გამოვლენილი ბრძოლის მაგალითი იყო - ისინი თითქოსდა მოედანზე, მართლაც მტერს ებრძოდნენ. მოგვიანებით ამ ახალგაზრდებს მართლაც ნამდვილ, უთანასწორო ბრძოლაში მოუწიათ სამშობლოსთვის ბრძოლა, ამ ბრძოლას კი შეენირა პირველი ქართველი იუნკერი პროფესიონალი ფეხბურთელი შალვა ერისთავი. 1921 წელს იგი ტაბახმელას ბრძოლაში მტრის ტყვიამფრქვევს გადაეფარა. ეს შეტაკება ქართველებმა მოიგეს, ტყვიამფრქვევი კი კაპიტანმა ჩიჩუამ თავად მიართვა იუნკერთა მეთაურს, პოლკოვნიკ ალექსანდრე ჩხვიძეს.

შალვა ერისთავთან ერთად გუნდში თამაშობდა ვაჟა-ფშაველას ძმის, თედო რაზიკაშვილის ვაჟი პავლე. ისიც შესანიშნავი მობურთალი გახლდათ. პავლე და შალვა უახლოესი მეგობრებიც იყვნენ. გასაკვირი არცაა, რომ პოეტი ვაჟა-ფშაველა შალვას მამამ, ქსნის ერისთავმა კოლია (ნიკოლოზ) ერისთავმა გააცნო საგურამოში ილია ჭავჭავაძეს, თავად კი

ვერის პირველი საფეხბურთო ჯგუფი. 1918 წ. არსენიდან: შალვა ერისთავი (მეორე), გიორგი ლაზარაშვილი, კატრა მგალობლიშვილი, კავში რაზიკაშვილი, კოტე ბაქრაძე, კვტინა მალაზაქოვი და სხვები

მალხაზ დოლიძე, პროფესორი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ლეპარტამენტის უფროსი.

ნათია თურნავა: ჩვენი ამოცანაა, უზრუნველყოთ ბაზრის ისეთი ფუნქციონირება, რომ ენერგომომხმარებლებს, ჩვენს მოსახლეობას და მსოფლიო ბაზრის უწყვეტად მიწოდოს სარისხიანი ელექტროენერჯი

„ჩვენი ამოცანაა, რომ მომავალი წლიდან, როდესაც სრულმასშტაბიანად ამოქმედდება ენერგეტიკული ბირჟა ქვეყანაში, დავენერგოთ ისეთი მექანიზმები, რომელიც, ერთ მხრივ, ნაახალისებს ინვესტორებს და ხელს შეუწყობს განახლებადი ენერჯის გამოყენებით მეტი პროექტის განხორციელებას, როგორცაა მცირე ჰესები, ქარისა და მზის ენერგოსადგურები, მეორე მხრივ, უზრუნველყოფს ბაზრის ისეთ ფუნქციონირებას, რომ ენერგომომხმარებლებს, მაგალითად, ჩვენს მოსახლეობასა და მცირე ბიზნესს მიწოდოს უწყვეტად ხარისხიანი ელექტროენერჯი“ – განაცხადა ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრმა ნათია თურნავამ სამუშაო შეხვედრაზე, რომელიც ენერგეტიკული რეფორმის მიმდინარეობასა და სამომავლო ამოცანების განხილვას მიეძღვნა.

სამუშაო შეხვედრაზე განიხილეს ისეთი საკითხები, როგორცაა ენერგეტიკული საბალანსო ბაზარი და მისი სატესტო რეჟიმის მართვა, ელექტროენერჯის ტრანსსასაზღვრო ვაჭრობის წესები, ელექტროენერჯის აღრიცხვა და დისპეტჩინგის საჯარო მომსახურების ორგანიზაციის განხილვა და სხვ. აღინიშნა, რომ ენერგეტიკული ბაზრის რეფორმა, რომელიც 2019 წლიდან ხორციელდება საქართველოში, მიზნად ისახავს ენერგოსექტორში თანამედროვე საბაზრო მექანიზმების დამკვიდრებას, კონკურენციის განვითარებას, რამაც, საბოლოო ჯამში, ხელი უნდა შეუწყოს გამჭვირვალე და კონკურენციული ფასნარმოქმნას, ენერგეტიკული უსაფრთხოების განმტკიცებას და ადგილობრივი მომხმარებლის უფლებების მეტ დაცვას.

ანზორ დუნდუას ბახსენება

2021 წლის 27 სექტემბერს ერთი წელი სრულდება, რაც ქვეყანას, ქალაქს, ოჯახს, მეგობრებს, კოლეგებს გამოაკლდა ღვანლმოსილი ენერგეტიკოსი, პედაგოგი ანზორ დუნდუა.

არასდროს უფრო მეტად არაფერზე უზრუნია ქვეყნის განვითარებისა და მისი უკეთესი მომავლის გარდა და მთელი თავისი ცხოვრება, უხმოდ და უანგაროდ შეაღია საყვარელ საქმეს.

ანზორ დუნდუა დაიბადა თბილისში 1943 წლის 26 სექტემბერს. 1967 წ. დაამთავრა სპი-ის ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკულტეტი. 1968-1970 წლებში მუშაობდა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის კიბერნეტიკის ინსტიტუტის წამყვან ინჟინრად, 1970-1998 წლებში – ამავე ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომლად.

1978-1979 წლებში დაიცვა დისერტაცია ფიზიკა-მათემატიკის სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად.

1998-2003 წლებში მუშაობდა ჟინვალჰესის ჯერ დირექტორის მოადგილედ, შემდეგ დირექტორად. 2003 წელს შპს „ავტოენერჯოს“ გენერალური მენეჯერია, ხოლო 2007 წლიდან – შპს „საქართველოს საინჟინრო ენერჯოკომპანის“ დირექტორი.

ანზორ დუნდუას საერთაშორისო ჟურნალებში, მათ შორის აშშ-ში გამოქვეყნებული აქვს 30 სამეცნიერო ნაშრომი ნახევარგამტარების ელექტრული და ოპტიკური თვისებების შესახებ. მისი სტატიები აქტიურად იბეჭდებოდა გაზეთებში „საქართველოს რესპუბლიკაში“, „რეზონანსში“, ჟურნალებში „საქართველოს ენერჯეტიკა“, „ახალი აგრარული საქართველო“ და სხვ. ენერგეტიკის განხრით დაპატენტებული აქვს 7 გამოგონება.

ის დღენიადაც იღვწოდა ენერგეტიკაში სიახლეების დასაწინააღმდეგებ, მომზადებული ჰქონდა და მუშაობდა რამდენიმე ენერგოეფექტიანი პროექტის განსახორციელებლად, მაგრამ არ დასცალდა... ვლემოხდელი შეუერთდა მარადიულ საქართველოს, სადაც მართალნი განისვენებენ და მარად დარჩება ახლობლებისა და მეგობრების სსოვნაში.

მეგობრები

უგუხავართა დიდი ნაწილი ისევ მთავრობის ხელის შეშუპებაა!

ქვეყანაში ახალი საშუალო კლასები ვეღარ იქმნება

უშუშვირობა ქვეყნისთვის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი და გამომწვევი პრობლემაა, რომლის გამოსწორებაც ვერ ხერხდება, პირიქით, ბოლო ორ წელიწადში მონაცემები საკმაოდ დამამბრუნებელია. მიზეზი კორონავირუსის და ეკონომიკური შეზღუდვებია.

საერთაშორისო სავალუტო ფონდი მიანიშნებს, რომ საქართველოში უმუშევართა პროცენტული კლება არ ნიშნავს იმას, რომ ქვეყანაში ახალი საშუალო ადგილები იქმნება. ფონდი თავის ანგარიშში მიუთითებს, რომ საქართველოში უმუშევრობის დონე რეგიონში ერთ-ერთი ყველაზე მაღალია. ახალი საშუალო ადგილების მნიშვნელოვანი მატება ქვეყანაში ბოლოს მხოლოდ 2014-15 წლებში იყო.

2015-დან 2019 წლამდე პერიოდში დასაქმებულთა რაოდენობა 12600 ადამიანით შემცირდა, რაც ადასტურებს, რომ კორონავირუსის პანდემიამ სიტუაცია კიდევ უფრო გაართულა, რადგან 2019 წლიდან 2021 წლის მეორე კვარტალის პერიოდში დასაქმებულთა რაოდენობა 81300-ით შემცირდა.

აღსანიშნავია, რომ საქართველოში სიღარიბის მკვეთრი ზრდა სწორედ სამუშაო ადგილების შემცირებას უკავშირდება. მდგომარეობა ამ მხრივ საკმაოდ მძიმეა. სტატისტიკის სამსახურის მონაცემებით, მხოლოდ ივლისში საარსებო შემწეობის მიმღებთა რაოდენობა 66 609 ადამიანით გაიზარდა და 2021 წლის ივლისში 622 266 შეადგინა. გასული წლის ანალოგიურ პერიოდში კი საარსებო შემწეობას 487 790 ადამიანი იღებდა. ზრდა 27,5%-ია.

გაიზარდა სოციალური მომსახურების სააგენტოს ბაზაში რეგისტრირებულთა რაოდენობაც, ანუ მათი რიცხვი, ვინც თვლის, რომ ღარიბია და დახმარებას საჭიროებს. უფრო კონკრეტულად, 2021 წლის ივლისში ასეთი ადამიანების რიცხვი 1 054 567 იყო, ივლისში კი 1 059 422 შეადგინა.

პროფესორი პაატა ბროსიძე აცხადებს, რომ სოციალური შემწეობების გამო ადამიანები როგორც სოფლად, ასევე ქალაქშიც, ფიზიკური შრომისგან მაქსიმალურად იკავებენ თავს.

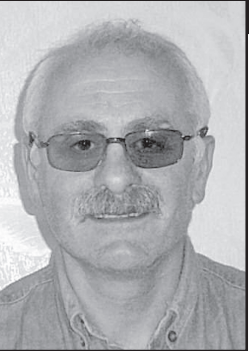
„ქალაქში თუ ადამიანს აქვს შემწეობა, არ უღირს, რომ მუშაობა დაიწყოს რომელიმე სექტორში, თუ გაცილებით მეტს არ აიღებს. მაგალითად, ოჯახი თუ იღებს სოციალური შემწეობით 500 ლარს, 700-ლარიან ხელფასს არ დათანხმდება, რადგან სოციალურ შედეგს კარგავს. არაფრის კეთებით კი ფულს იღებს. მართალია, შეუძლია ერთჯერად სამუშაოზე დასაქმდეს, არც ფულად დახმარებას დაკარგავს, მაგრამ ესეც არ უნდათ.“

ჩვენი მოქალაქეების უდიდესი ნაწილი მთავრობის ხელის შეწყვეტა და არ ცდილობს, გაექცეს შემწეობას. არის სამუშაო დასაუფთავებაში, მშენებლობებზე და სხვა, სადაც 200-300 ლარით მეტი შეიძლება გააკეთო, მაგრამ ამ ფასად შედეგის დაკარგვა არ უნდათ. საკმაოდ რთულად დგას ეს საკითხი საქართველოში. ვილაპა თუ გადაწყვეტს, რომ შეურაცხყოფილი სახელმწიფოს კმაყოფილება და თავისი საქმე დაიწყოს, გადამზადების კურსი და სხვა შესაძლებლობებია, მონდომებულ ადამიანს წინ ვერაფერი აღუდგება და სწორედ ეს უნდა დაანახოს მათ სახელმწიფოში“ – განუცხადა პროფესორმა „კომერსანტს“.

მსხვილი, საშუალო და მცირე მენარმე, კომპანიები, ფერმერული მეურნეობები – ყველგან, სადაც კი პროდუქტი იქმნება, მუშახელის არნახულ დეფიციტს განიცდიან. მაგალითად, წელს კახეთში სეზონურ სამუშაოზე ერთი ადამიანის დღიური ჯამაგირი 50 ლარამდეც კი გაიზარდა, მაგრამ ბევრი ფერმერი მაინც მუშახელის ნაკლებობას განიცდიდა.

პაატა ბროსიძე

ფრიდონ დორია

მიდიან კეთილშობილი, საუკეთესო ადამიანები და გულში უზარმაზარ ტკივილს გვიტოვებენ...

ერთი წამით არ მიუტოვებია კავშირი მძიმე წუთებში, ერთი წამით არ გაუვლია გულში ღაღატი, იშვიათი ადამიანი და საუკეთესო ჟურნალისტი იყო. ენატირებოდა ოდნაადე – მშობლიური კალტრ და აფხაზეთში დაბრუნების სურვილით ათენებდა და ალაშქრებდა...

თავზარდამცემი ამბავი გავიგეთ – აღარ გვყავს ფრიდონ დორია, საუკეთესო კოლეგა და მეგობარი. ამ მძიმე წუთებში სხვას ვერაფერს ვამბობთ... მსუბუქი იყოს შენთვის მშობლიური მიწა, ძვირფასო მეგობარო!

საქართველოს ჟურნალისტიკაში უმთავრესი ადამიანი

ზუბედიდის ბოტანიკურ ბაღში პროექტი „ევროპული არდადეგები“ ჩატარდა

ზუბედიდის ბოტანიკურ ბაღში აფხაზეთის კულტურის, სპორტის და ახალგაზრდულ საქმეთა სააგენტოს და ნატოსა და ევროკავშირის შესახებ საინფორმაციო ცენტრის ერთობლივი პროექტის „ევროპული არდადეგები“ მორიგი დონისძიება გაიმართა, – ამის შესახებ ინფორმაციას აფხაზეთის მთავრობა ავრცელებს.

მათივე ინფორმაციით, პროექტის ფარგლებში ბათუმში მცხოვრებ აფხაზეთიდან დევნილ ახალგაზრდებს ერთდღიანი სემინარი ჩაუტარდათ. სემინარზე ისაუბრეს ისეთ თემებზე, როგორცაა ადამიანის უფლებები, ტოლერანტობა და ქართული კულტურა, როგორც საერთო ევროპული ტრადიციისა და ღირებულებების ნაწილი.

პროექტში მონაწილეებს სიტყვით მიმართეს აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარე მრუსლან აბაშიძემ და ნატოსა და ევროკავშირის შესახებ საინფორმაციო ცენტრის დირექტორმა თამარა წულეისკირმა. სტუმრებმა ადამიანის უფლებების დაცვაზე, საქართველოს ევროპული და ევრო-ატლანტიკური არჩევანის მნიშვნელობასა და ევროპულ ღირებულებებზე ისაუბრეს.

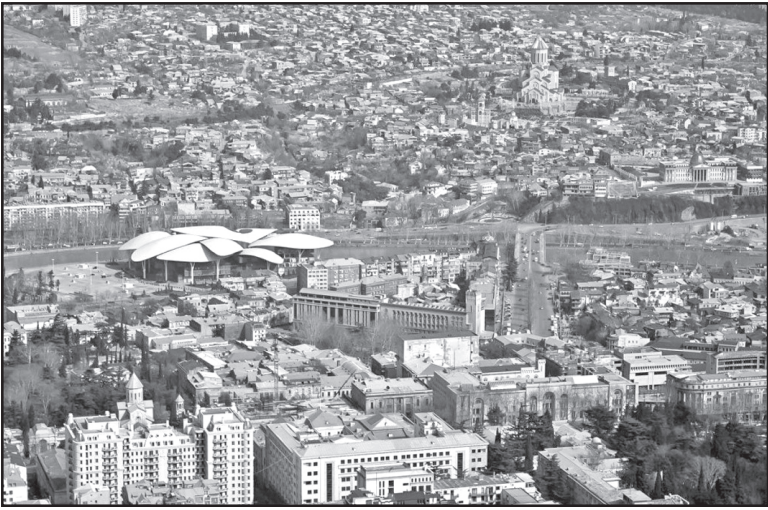

თანამედროვე სტანდარტის მუსიკონსერტის ფორმა ღვანისში

ბარამოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის მინისტრის პირველმა მოადგილემ გიორგი ხანიშვილმა, დმანისის მუნიციპალიტეტის სოფელ ზემო ყარაბულახში, ქართულ-ფრანგული ინვესტიციით შექმნილი ახალი, თანამედროვე სტანდარტის მუსიკონსერტის ფორმა „სომედე“ ელევაჟ დაათვალიერა, – ამის შესახებ ინფორმაციას გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტრო ავრცელებს. მათივე ინფორმაციით, ფორმაში, ფრანგული, სალერსის ჯიშის 300 სული საქონელია, რომელიც გამოირჩევა სარგებლიანობით და რაც ძალიან მნიშვნელოვანია, კარგად ეგუება საქართველოს ბუნებრივ პირობებს. თანამედროვე სტანდარტის ფორმის მუშაობაში ჩართული არიან როგორც ქართველი, ასევე ფრანგი სპეციალისტები – ვეტერინარები, ნუტრიციონისტები და ტექნიკოსები.

გუბინდელი ფოსტიდან

სამართლიანი თხოვნას და მოთხოვნას!

თქვენი გაზეთის ერთგული მკითხველები ვართ და ამ წინასაარჩევნოდ გვინდა დავადასტუროთ, რომ ჩვენ წმინდა კახა კალაძეს ვაძლევთ, რადგან მის მიერ წარმოდგენილ გეგმა-პროგრამებს მთლიანად ვეთანხმებით.

ამავე დროს, გვაქვს თხოვნა, განვიხილოთ ისეთი საჭიროებო-ტო საკითხები, როგორცაა შემოვლითი რკინიგზის პროექტი, რომლის განსახორციელებლად უკვე დაიხარჯა 200 მილიონი და უამრავი ინფრასტრუქტურული კომუნიკაციები და ესტაკადები აგებულია. ამის არგამოყენება ყოველად წარმოუდგენელია!

თბილისში, როგორც მინიმუმ, 3 ხიდია საჭირო. შეხედავთ პრალას, ფლორენციას, სხვა ქალაქებს, ეს ხომ განმუხტავს ქალაქს და საუკეთესო საშუალება იქნება მოძრაობის გამარტივებისათვის. ასევე, აუცილებელია, მიწისზედა მეტრო გავიდეს რუსთაველი და დიდ დიღომში. ეს იქნება საშვილიშვილო პროექტი თბილისისთვის. დროზე უნდა დასრულდეს სადგურ „გოცირიძის“ (ელექტროდეპოს) რეაბილიტაცია!

ამჟამად, რომ საბურთალო-ნაძალადევის დაკავშირებაც დროის მოთხოვნაა, პროექტი კომუნისტების დროს, 40-50 წლის წინათ არსებობდა, ეგებ, მიუბრუნდეთ, დახვეწოთ და შეასრულოთ!

საუკეთესო სურვილებით თქვენი ამომრჩევლები – გვიდონ უხვახანი, მაღსაზ იაშვილი, ვლადიმერ დოლიძე, მოსე მამუკაშვილი, ირაკლი ნიზლაძე, შალვა გაბაქაია, თაღო თორაძე, ფრიდონ გულბანი, ბადრი მოსიძე, ანზორ თაღორაძე.

ჩვენი რჩეულები

გაზეთ „გაზეთი, ანა სარწმუნოების“ (მთავარი რედაქტორი იზოლდა ბურძღლა) და გაზეთ „საქართველოს ლირიკის“ (მთავარი რედაქტორი ეთერ ფაცურია) მიერ საქართველოს მოსახლეობის გამოკითხვის შედეგად გამოვლინდნენ XXI საუკუნის პირველი ოცნალების კულტურის სფეროში მოღვაწე ხელოვანთა ნუთეული:

რეჟისორები: რობერტ სტურუა, მერაბ კოკოჩაშვილი, მედეა კუჭუხიძე, ელდარ შენგელაია, თემურ ჩხეიძე.

კომპოზიტორები: ვაჟა აზარაშვილი, ნუნუ გაბუნია, ნუნუ დულაშვილი, მაცაცო სებისკვერაძე, კახა ცაბაძე.

მხატვრები: თემურ გოცაძე, გივი თოიძე, ჯემალ კუხალაშვილი, შალვა მიტუაშვილი, გოგი ჩაგელიშვილი.

პოეტები: რეზო ამაშუკელი, დათო მალრაძე, თემურ ჩალაბაშვილი, ტარიელ ხარხელაური, მზია ხეთაგური.

ქართველი ერი არა მარტო XXI საუკუნეში, არამედ მომდევნო საუკუნეებშიც იამაყებს ცოცხალი საგანძურით.

ნანა ძიძინაძე

ყოველგვარი რეკლამა გაზეთს ჰაერივით სჭირდება! განათავსეთ რეკლამა ყველაზე საჭირო და სანდო გაზეთში და ამით ხელი შეუწყვეთ 103 წლის ყოველდღიური გამოცემის აღორძინებას. ჩვენი ანგარიში: №GE19TB7601536020100009. (შპს „ახალი საუკუნე“ – გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი).

90 წლის მსახიობი კოსმოსში გაფრინდება

სამიწაზე „ვარსკვლავური გზის“ მსახიობი უილიამ შეტნერი, რომელიც 90 წლისაა, კოსმოსში ხომალდ New Shepard-ით გაფრენას გეგმავს. კოსმოსში 15-წუთიანი ფრენა ოქტომბერშია დაგეგმილი. მსახიობი გასდება ყველაზე მცირე ვაჟი ადამიანი, რომელიც კოსმოსში იმყოფებოდა. ამ მისიას დოკუმენტური ფილმისთვის გადაიღებენ.

20 ივნისს კომპანია Blue Origin-ის მფლობელმა, მილიარდერმა ჯეფ ბეზოსმა ხომალდით New Shepard კოსმოსში 10-წუთიანი ფრენა შეასრულა.

ყველა ტელეფონი ერთი ტიპის დაგეგმვით

ევროპულმა კომისიამ შეიმუშავა ახალი წესები, რომელთა თანახმად, მწარმოებლები ვალდებული იქნებიან, ტელეფონებისა და მცირე ელექტრონული მოწყობილობებისთვის, უნივერსალური დამტენი მოწყობილობა შექმნან.

ინიციატივის მიზანია, შემცირდეს ნარჩენების მოცულობა – მომხმარებლებს, მოწყობილობის ყიდვისას, ახალი დამტენის შექმნა არ მოუწიოთ და უკვე არსებული, უნივერსალური დამტენით სარგებლობა შეძლონ. წინადადებას გამოეხმაურა Apple-ი. ტექნოლოგიური გიგანტი მიიჩნევს, რომ ეს ნაბიჯი ინოვაციური მიდგომის დააზიანებს. დაგეგმილი ცვლილება გულისხმობს სმარტფონების, ტაბლეტების, კამერების, ყურსასმენების, პორტატული დინამიკებისა და ვიდეოთამაშების კონსოლების უნივერსალურ დამტენი მოწყობილობის შექმნას.

სწრაფი სუპერმოდელი „სასტიკად დაამახინჯა“

მოდელი სუპერმოდელი ლინდა ევანჯელისტამ სასამართლოში 50 მილიონი დოლარის მოთხოვნით, ესტეტიკური მედიცინის ცენტრის წინააღმდეგ საჩივარი შეიტანა. საჩივარში საუბარია ისეთი პროცედურების ჩატარებაზე, რამაც, მოდელის თქმით, ის „სასტიკად დაამახინჯა“ და საზოგადოებისგან გარიყა.

კანადელი მოდელი 1990-იან წლებში ერთ-ერთი მოთხოვნადი ფიგურა იყო როგორც პოდუმიზე, ასევე ჟურნალების გარეკანზე. როგორც მან თავის Instagram-ზე აღნიშნა, დაახლოებით 5 წლის წინ ზედმეტი ცხიმების მოსაშორებლად გარკვეული პროცედურები ჩაიტარა.

„ვისაც აინტერესებს მიზეზი, თუ რატომ არ ვმუშაობდი ჩემი კარიერის ერთ-ერთ ყველაზე წარმატებულ პერიოდში, გეტყვით, რომ კომპანია Zeltiq-ის გასახდომი პროცედურების შემდეგ მივიღე აბსოლუტურად საშიშროებო შედეგი, იმასთან შედარებით რასაც ისინი მირიგებდნენ და სასტიკად დაამახინჯა“, – წერს მოდელი. მიწის თქმით, იგი უიშვიათესი გვერდითი მოვლენით, პარადოქსული ცხიმოვანი შიპერპლაზიით იტანჯებოდა, რამაც იმ ადგილებზე დასივება გამოიწვია, სადაც მკურნალობა ჩატარდა. საჩივარში აღნიშნულია ისიც, რომ 2015-2016 წლებში მოდელს პარადოქსული ცხიმოვანი შიპერპლაზიის შესაჩერებლად არაერთი ოპერაცია ჩატარდა, თუმცა ყველა მათგანი უშედეგო აღმოჩნდა.

მეჩვენი ფრინველები გარემოსაა

გერმანიის კანცლერი მეკლენბურგის მხარეში (ჩრდილოეთ გერმანია) ვიზიტისას მარლოუს ფრინველებს პარკში იმყოფებოდა. ფოტო და ვიდეოკადრებში ჩანს, რომ მერკელს გარს თუთიყუშების გუნდი შემოესვია. ერთი თავზეც დააჯდა, დანარჩენები კი ხელზე გადაანაწილდნენ.

ერთ-ერთ ფოტოში მერკელი შენუხებული სახით იყურება, როცა თავშეკავებული ლობითა ცნობილი „თუმცა ფრინველების პარკში ვიზიტისას ის ძალიან უშუალო იყო და ემოციებს ვერ მალავდა“.

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA. შპს ფშაპილას №48 ტელ: 239-03-43. მთავარი რედაქტორი სპარტაკ ძოგულია 599 36-00-35. პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16; ალექო ასლანიშვილი 599 56-81-86; პასუხისმგებელი მდივანი მამუკა ვაშაქიძე 514 33-33-24. გამომცემელი: შპს „ახალი საუკუნე“ – გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ ტ: 599 79-76-79. იბეჭდება სტამბა „კოლორი“ ე. ბალდავასის №3. კოლორი ჰაუფი. uac(უაკ)070.4(479.22) ს-323. 2 009882 616932. ავტორთა სახურადლეოდ! რედაქციის მიერ შეუქმნათვი მასალაში დანიშნულია ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაქმლვა, მუდამ არ ემთხვევათ რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

გაზეთის მომწოდებელი ნომერი გამოვა ოთხშაბათს, 29 სექტემბერს

Table with subscription rates and contact information. Columns include 'საბინდო 27 სექტემბრისთვის', 'დაბინდვა, მოგვინათ', and 'საბინდო 27 სექტემბრისთვის'.